

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Ivou Říhovou při hlavním líčení konaném dne 11. května 2026

takto:

Obžalovaná

T. H.

narozená [redacted] v [redacted], bytem [redacted], občanka [redacted]

je vinna, že

v postavení matky představené jako I. [redacted] V. [redacted] a zároveň v postavení statutárního orgánu právnické osoby P. [redacted] monastýr [redacted], IČO: [redacted], se sídlem [redacted] (dále jen „monastýr“), s oprávněním nakládat s cizí věcí, která jí byla na základě jejího postavení svěřena, konkrétně s níže popsáním majetkem monastýru, a to výhradně se souhlasem vlastního výkonného orgánu monastýru a následným schválením eparchiální rady [redacted] eparchie, IČO: [redacted], se sídlem [redacted] [redacted], nejprve úmyslně nad rámec svého oprávnění, tedy bez souhlasu schválení eparchiální rady [redacted] eparchie, v rozporu s vnitřními církevními předpisy a se stanovami monastýru, využila skutečnosti, že ve výpisu Rejstříku evidovaných právnických osob Ministerstva kultury je k monastýru uvedeno, že jej zastupuje a jedná jeho jménem matka představená, uzavřela dne 2. 8. 2022 formou notářského zápisu sepsaného Mgr. I. [redacted] S. [redacted], notářkou v [redacted], Smlouvu o zřízení služebnosti – věcných břemen k doživotnímu bezplatnému užívání všech níže popsanych nemovitostí ve prospěch své osoby a

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Bláhová

duchovního otce monastýru Y [redacted] Y [redacted], nar. [redacted] (otce M [redacted], přičemž tímto jednáním snížila hodnotu nemovitostí evidovaných na LV č. [redacted] pro k. ú. [redacted], obec [redacted], zapsané v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted] o částku 54 000 000 Kč, následně dne 12. 9. 2022, s vědomím, že bude dne 14. 9. 2022 odvolána z funkce matky představené P [redacted] monastýru [redacted], uzavřela úmyslně nad rámec svého postavení a s tím souvisejícího oprávnění, Dohodu o vrácení daru s [redacted] svazem [redacted], IČO: [redacted], se sídlem [redacted], zastoupeného statutárním orgánem I [redacted] T [redacted], nar. [redacted], tedy předmětnou dohodu uzavřela opět bez souhlasu eparchiální rady [redacted] eparchie, v rozporu s vnitřními církevními předpisy a se stanovami monastýru, čímž došlo ve prospěch [redacted] svazu [redacted] s právními účinky vkladu k okamžiku 12. 9. 2022, k převodu níže uvedených nemovitostí:

- pozemku [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], pohřebiště, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zahrada,
- pozemku parc. č. [redacted], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba [redacted], č.p. [redacted], objekt k bydlení,
- pozemku parc. č. [redacted], ovocný sad,
- pozemku parc. č. [redacted], ostatní komunikace, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], ostatní komunikace, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez čísla popisného nebo evidenčního, jiná stavba,
- pozemku parc. č. [redacted], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba [redacted], č.p. [redacted], jiná stavba,
- pozemku parc. č. [redacted], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez čísla popisného a evidenčního,
- pozemku parc. č. [redacted], trvalý travní porost,
- pozemku parc. č. [redacted], jiná plocha, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], ostatní komunikace, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], neplodná půda, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zbořeniště, zastavěná plocha a nádvoří,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], zeleň, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], orná půda,
- pozemku parc. č. [redacted], zahrada,
- pozemku parc. č. [redacted], ostatní komunikace, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], vinice,
- pozemku parc. č. [redacted], trvalý travní porost,
- pozemku parc. č. [redacted], ostatní komunikace, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [redacted], vinice,
-

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Bláhová

- pozemku parc. č. [REDACTED] trvalý travní porost,
- pozemku parc. č. [REDACTED] ostatní komunikace, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [REDACTED] vinice,
- pozemku parc. č. [REDACTED] ostatní komunikace, ostatní plocha,
- pozemku parc. č. [REDACTED] vinice,
- pozemku parc. č. [REDACTED] vinice,
- pozemku parc. č. [REDACTED] vinice,
- pozemku parc. č. [REDACTED] vinice,
- pozemku parc. č. [REDACTED] ostatní plocha, ostatní komunikace,
- pozemku parc. č. [REDACTED] vinice,
- pozemku parc. č. [REDACTED] ostatní plocha, ostatní komunikace,
- pozemku parc. č. [REDACTED] lesní pozemek,
- pozemku parc. č. [REDACTED] lesní pozemek,

vše evidované na LV č. [REDACTED] pro k. ú. [REDACTED], obec [REDACTED], zapsané v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [REDACTED], matka představená T. [REDACTED] H. [REDACTED] v obou případech vědomě a opakovaně jednala v rozporu s podmínkami Ústavy [REDACTED] církve [REDACTED] schválené IX. sněmem [REDACTED] církve [REDACTED] konaným ve dnech [REDACTED] ve [REDACTED], včetně prováděcích předpisů, jež jsou součástí této Ústavy, konkrétně s čl. 20 odst. 3 – Hospodaření církve, a čl. VII – Zásady hospodaření Monastýru Stanov P. [REDACTED] monastýru [REDACTED], ze dne 3. 3. 2014, a dále v rozporu s § 152 odst. 1 občanského zákoníku ve spojení s § 159 odst. 1 občanského zákoníku, když jednala v rozporu s obhajitelnými zájmy poškozeného P. [REDACTED] monastýru [REDACTED], jehož zřizovatelem je P. [REDACTED] eparchie, a způsobila tak P. [REDACTED] monastýru [REDACTED] škodu v celkové výši 73 000 000 Kč,

tedy

přisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena, a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

čímž spáchala

zločin zpronevěry podle § 206 odstavce 1, 5 písmena a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025.

a za to se odsuzuje

podle § 206 odstavce 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let nepodmíněně**.

Podle § 56 odstavce 2 písmena a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odstavce 1 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností, družstev a jiných právnických osob či jiné funkce, zaměstnání, povolání nebo jiné činnosti spojené s odpovědností za nakládání a správu nemovitého majetku, na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se P. [redacted] monastýr [redacted], IČO [redacted], se sídlem [redacted], odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení soud zjistil skutkový stav, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaná T. [redacted] H. [redacted]** svou vinu odmítla. Ve své výpovědi uvedla, že se do České republiky přestěhovala v roce 2004, aby zde založila [redacted] monastýr. V roce 2008 se seznámila s I. [redacted] T. [redacted], která následně přišla s tím, že by jim chtěla pomoci vybudovat skutečné duchovní centrum, monastýr, který bude založen podle pravidel církve a bude mít vše potřebné pro svůj život. Jmenovaná začala hledat vhodné místo, až našla chátrající zámek s vinicemi v [redacted], který koupila a začala ho postupně obnovovat. Dne 19. 11. 2012 byla podepsána darovací smlouva. Ještě před jejich přestěhováním ovšem nastala nepříjemná situace, když M. [redacted] K. [redacted] najednou chtěl, aby byly nemovitosti P. [redacted] monastýru [redacted] převezeny na fond. I. [redacted] T. [redacted] z toho byla velmi znepokojená a chtěla dar vrátit s tím, že nemovitosti darovala pro monastýr a nikdy nebude souhlasit, aby byly převezeny jinak. Dne 18. 6. 2013 obdržela výzvu k vrácení daru. Poté situaci s I. [redacted] T. [redacted] řešila osobně a ujistila ji, že nemovitosti nikdy nebudou použity jinak než pro monastýr. Dohodly se, že uzavřou dodatek k darovací smlouvě, ve kterém se přesně uvede, k čemu byl dar určen. Dne 24. 6. 2013 obdržela návrh dodatku a následující den dodatek podepsaly. Dne 11. 12. 2013 proběhla kolaudace budovy monastýru a dne 22. 12. 2013 slavnostní první bohoslužba. Stanovy monastýru byly podepsané dne 3. 3. 2014. Dne 22. 11. 2014 byl arcibiskupem [redacted] zvolen V. [redacted] M. [redacted], místo se mu velmi líbilo, takže tam začal ubytovávat a hostit své návštěvy. Jednou se v monastýru konalo i zasedání P. [redacted] synodu, ale bohužel nebylo důstojné, protože někteří duchovní požívali na území monastýru alkohol. I. [redacted] T. [redacted] z toho byla velmi rozrušená a požádala ji o schůzku s arcibiskupem, kterou domluvila. Na schůzce pak arcibiskupovi zdůraznila, že dar byl dán s podmínkou, že je určen pouze pro duchovní účel. Další nepříjemná situace se v monastýru stala v roce 2017, když se začal duchovní otec O. [redacted], civilním jménem M. [redacted], chovat zvláště, vyhrožoval jim nožem, chtěl zničit [redacted] a spáchat sebevraždu. Nakonec byl hospitalizován na psychiatrickém oddělení v nemocnici v [redacted]. Život monastýru potom zase nějakou dobu pokračoval. Vykonávala svou službu představené monastýru, přičemž nikdy nebyly žádné výtky nebo problémy, a to ani s hospodařením. Od roku 2018 předkládala pravidelně každý rok hospodaření monastýru arcibiskupovi. Arcibiskup jí říkal, ať se nebojí, že je všechno v pořádku.
3. Poté přišel hrozný rok 2022 – dne 24. 2. začala válka na Ukrajině, dne 17. 3. vyšla v České televizi reportáž o jejich monastýru, kde byla naznačována spojitost s Ruskem a proruské zaměření. Hned druhý den jí volal otec J. [redacted] B. [redacted], pověřený ředitel Úřadu eparchiální rady, a žádal zaslání darovací smlouvy, čemuž vyhověla. Totéž po ní požadoval i I. [redacted] S. [redacted], tajemník arcibiskupa M. [redacted], takže ji dne 22. 3. odeslala na e-mail přímo arcibiskupovi. Následně dostala souhlas I. [redacted] T. [redacted], která byla situací v souvislosti s reportáží velmi znepokojena, ke zřízení věcného břemene. Jmenovaná ji žádala, aby zřídila věcná břemena a válka se jich nijak nedotkla. Všichni (míněno členové monastýru) jsou totiž původem z Ukrajiny, tak aby měli v České republice pevnější místo. Život monastýru však pokračoval dál bez jakýchkoli změn. Nejprve k takovému kroku neviděla důvod a věcné břemeno pro ni nic neznamenalo. Dne 22. 6. byl otec M. [redacted] (duchovní monastýru) pozván do sídla [redacted] eparchie, přičemž jí sdělil, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Bláhová

schůzku nemá chodit s ním. Situace ji velmi překvapila (v ženském monastýru je duchovní podržena představené monastýru, pokud jsou nějaké problémy s duchovním monastýru, první, kdo o tom má vědět, je představená monastýru). Na schůzce mu byly předloženy listiny, kde byl obviněn z trestné činnosti na Ukrajině a bylo mu nabídnuto nebo nařízeno, aby se do vyřešení situace okamžitě přestěhoval do [REDACTED]. Otec M [REDACTED] vše odmítl a prohlásil za falzifikát. Rovněž ke svému stěhování neviděl důvod, takže tak neučinil (žádné trestné činnosti na Ukrajině se nedopustil a podle pracovní smlouvy měl místo výkonu práce v P [REDACTED] monastýru [REDACTED]). Ze schůzky se do monastýru vrátil v hrozném stavu a potřeboval lékařskou pomoc, takže ho odvezla do nemocnice. Nakonec skončil v dlouhodobé v pracovní neschopnosti.

4. Dne 30. 6. 2022 ji telefonicky kontaktoval I [REDACTED] S [REDACTED], vytýkal jí, že se vše mělo řešit potichu, ona ale poslala na eparchii podání. Když se ptala, proč nebyla na eparchii pozvána, bylo jí sděleno, že nejen otec M [REDACTED] ale i ona má problém. Byla z toho v šoku. Dne 2. 7. dostala e-mail s pozváním na schůzku do sídla P [REDACTED] eparchie (na den 26. 7.). Téhož dne napsala dopis arcibiskupovi a členům eparchiální rady, ve kterém žádala, aby jí bylo umožněno zúčastnit se zasedání eparchiální rady, které se mělo konat dne 29. 7., a kde se měly projednávat problémy otce M [REDACTED]. Nikdo jí ale neodpověděl. Dne 24. 7. bylo do monastýru doručeno ustanovení o zrušení otce M [REDACTED] jako duchovního monastýru. Obrátila se na arcibiskupa M [REDACTED] a žádala o zjednání nápravy, upozorňovala na hrubé porušení církevních předpisů, ani na to jí ale odpovězeno nebylo. Téhož dne dostala od I [REDACTED] T [REDACTED], která měla velký strach o duchovní život monastýru, opakovanou výzvu ke zřízení věcných břemen. Žádala ji, ať tak učiní, aby mohla být v klidu, že bude zachována duchovní činnost. Rozhodla se tedy, že pokud je to pro monastýr, tak jí vyjde vstříc. Se zřízením věcných břemen souhlasila, zapsána pak byla dne 2. 8. 2022. Souhlas eparchiální rady s jejich zřízením si nevyžádala, protože je podle stanov jako představená oprávněna hospodařit s majetkem monastýru sama. Tak to tehdy vnímala, a tak to vnímá dosud. Zřízení věcných břemen považuje za hospodaření.
5. Dne 26. 7. 2022 se dostavila na pozvání do sídla P [REDACTED] eparchie i se svým právním zástupcem. Jednání se dále účastnili oficiální zástupci eparchie a I [REDACTED] S [REDACTED], který jednání vedl. Na jednání jí byl k nahlédnutí předložen dokument, dle kterého v roce 2008 podstoupila na Ukrajině potrat. Jednalo se o svědectví jisté paní G [REDACTED], ženy moldavské národnosti, přičemž jí bylo řečeno, že existuje i svědectví muže, který ji tam vezl. Časem se ukázalo, že jde o svědectví otce O [REDACTED]. Obvinění prohlásila za hrubou lež a všechno odmítla. Nato jí bylo řečeno, že existuje svědectví otce O [REDACTED] o tom, že ji měl v monastýru nachechtat při pohlavním styku s otcem M [REDACTED]. I toto tvrzení prohlásila za hrubou lež. Hned po jednání v sídle [REDACTED] eparchie dostala jedna ze sester (monastýru) zasilku, na které bylo napsáno „Igumena M [REDACTED]“. Byly z toho ve velkém šoku. Pochopily, že se jedná o dosazení nové igumeny – i když ona sama nic neprovedla, byla již odstraněna a za igumenu monastýru byl označován někdo jiný. Takové věci se nestávají ze dne na den. Pokud by se igumena monastýru v něčem provinila, muselo by to být projednáno před duchovním soudem, přičemž by měla mít možnost se také odvolat k [REDACTED] synodu. Nic z toho se ale nestalo. Celé léto se snažili z těch obvinění nějak dostat. Obraceli se, kam jen mohli, nikdo je však nevyslyšel. Dne 30. 7. přišel do jejich monastýru otec O [REDACTED] a předložil dokument, ve kterém jej arcibiskup pověřil nad dohledem, chodem a finančním hospodařením monastýru. V ženském monastýru je ovšem představená nad duchovním, který pouze vykonává bohoslužbu (což žena nemůže). Rovněž obdržela výzvu, aby umožnila otcí O [REDACTED] monastýr převzít. Arcibiskupovi v reakci odpověděla, že pokud je to jeho vůle, ať otce O [REDACTED] uvede do funkce osobně. Arcibiskup se nikdy nedostavil, místo toho byla dne 1. září na webovém portálu [REDACTED].info zveřejněna reportáž o jejich monastýru, přičemž to, co bylo jejím prostřednictvím vykřičeno do celého světa, bylo šokem nejen pro ně, ale samozřejmě i pro I [REDACTED] T [REDACTED]. Za správnost článku měl

přítom odpovídat přímo arcibiskup M[REDACTED], zapisovatelem pak byl I[REDACTED] S[REDACTED]. Dle jejího přesvědčení se jednalo o snahu ji jako igumenu monastýru zničit na základě hrubých lží a zničit i otce M[REDACTED].

6. Dne 5. 9. 2022 obdržela žádost o vrácení daru a podpis takové dohody – I[REDACTED] T[REDACTED] ji požádala, aby dar vrátila, neboť podle ní už nebyla v monastýru zachována duchovní činnost, která měla být účelem daru. Ona sama se neměla o co opřít, když s nimi eparchiální biskup vůbec nekomunikoval a do celého světa nechal šířit obvinění. Byli jako sirotci, kteří se museli sami snažit zachránit monastýr a jeho duchovní život. Dne 7. 9. měla schůzku s I[REDACTED] T[REDACTED] v [REDACTED] na parkovišti vedle Kauflandu. Seděla v autě, když jí volal otec J[REDACTED] P[REDACTED] a říkal, že dne 14. 9. bude z pozice představené monastýru odvolána, přičemž monastýr chtějí prodat, aby uhradili dluhy eparchie. Dne 11. 9. dostala opakovanou žádost o vrácení daru a výzvu k podpisu dohody, ještě téhož dne na žádost odpověděla a následující den byla dohoda o vrácení daru podepsána. Měla přitom za to (a stále má), že podmínky darovací smlouvy byly skutečně porušeny. Monastýr přišel o duchovní život, celý se hroutil a zřizovatel, P[REDACTED] eparchie, se připravovala nemovitosti monastýru prodat. V této souvislosti odkázala na e-maily od svědka P[REDACTED], který ji o takovém záměru ze strany eparchie informoval. Ani v tomto případě se nedomnívala, že by bylo k takovému kroku potřeba souhlasu eparchiální rady. V daném věci nešlo o převod v pravém smyslu, ale o splnění toho, k čemu se monastýr již dříve zavázal. Žádný převod neprovedla, pouze vrátila dar na základě smlouvy. Vycházela přitom i ze způsobu, jakým byl dar v roce 2012 přijat, kdy ani tehdy nebyl souhlas eparchiální rady vyžadován. Dodala, že dělala vše pro to, aby majetek zachránila, přičemž I[REDACTED] T[REDACTED] jí slíbila, že jakmile se situace uklidní a opět bude zachován řád, vrátí dar monastýru zpět.
7. Ve své výpovědi dále (k přímým dotazům) potvrdila, že byla seznámena s Ústavou [REDACTED] církve v českých zemích a na Slovensku i s jejími prováděcími předpisy. Přesto je přesvědčena, že k předmětným úkonům souhlas eparchiální rady nepotřebovala. Opakovaně uvedla, že se dle jejího názoru nejednalo o převod majetku, ale o vrácení daru a splnění podmínek, za kterých byl dar původně poskytnut. Zřízení věcného břemene pak dle vysvětlení I[REDACTED] T[REDACTED] chápala jako zajištění, že bude moci v monastýru doživotně zůstat a vykonávat svou duchovní službu. Právní důsledky věcného břemene ani otázku jeho případného zrušení jí nikdo podrobně nevysvětloval. O svém rozhodnutí vyhovět žádosti o vrácení daru nikoho v církvi neinformovala, protože jí na její předchozí dopisy a žádosti nikdo neodpovídal. Stejně tak nikoho neinformovala ani o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene, přičemž znovu zopakovala, že tuto záležitost vnímala jako otázku hospodaření, která byla v její pravomoci. Předmětné smlouvy připravovala a vše kolem zařizovala I[REDACTED] T[REDACTED]. Věcné břemeno pak bylo zřízeno i pro otce M[REDACTED] právě proto, aby v monastýru vykonával duchovní službu. V době uzavírání smluv byl podle pracovní smlouvy duchovním v monastýru, pouze byl v té době v pracovní neschopnosti. Na informace, že by měl působit na jiném místě, reagovala již dříve dopisem ze dne 24. 7 2022, kde žádala arcibiskupa, aby vše probíhalo podle pravidel. Věcné břemeno nakonec nebylo zřízeno i ve prospěch ostatních sester. I když o tom I[REDACTED] T[REDACTED] původně uvažovala, nakonec se ale rozhodla zřídit věcné břemeno pouze pro dvě osoby, přičemž vycházela z toho, že představená zastupuje celý monastýr, pro ostatní sestry to tedy bylo zbytečné, neboť duchovní život monastýru bude zachován prostřednictvím představené. Majetek monastýru tvořily pozemky a budovy. Přesnou hodnotu majetku neznala, nicméně vzhledem k jeho rozsahu se domnívala, že se jednalo o desítky milionů korun. Matkou představenou monastýru byla přibližně po dobu 12 let. Je jí známo, že od února 2023 byla do funkce představené ustanovena jiná osoba, ta se však fakticky vedení monastýru neujala, a proto činnosti související s provozem nadále vykonává ona osobně. Po vrácení daru se pro ně ve vztahu k užívání budov v [REDACTED] nic nezměnilo. Jako sestry dál dělají to, co dělaly celý život. Modlí se, vykonávají běžné práce, uklízí, vaří, jezdí do obchodu a starají se o běžný chod monastýru. Pro věřící, sestry i duchovní nadále zůstala matkou

představenou. Provoz monastýru stojí měsíčně více než 100 000 Kč. Peníze se získávají od věřících, z darů, z kasičky a z příspěvků. Žije tam ona, dvě sestry a otec M [REDACTED].

8. **Svědék Y [REDACTED] Y [REDACTED] (otec M [REDACTED])** ve své výpovědi (ve shodě s výpovědí obžalované H [REDACTED] uvedl, že v P [REDACTED] monastýru [REDACTED] působí jako duchovní od roku 2017, v roce 2024 mu sice byla zrušena pracovní smlouva, nicméně tam nadále slouží dobrovolně. V roce 2022 se o monastýr začali zajímat novináři a J [REDACTED] H [REDACTED] z [REDACTED] televize natočil reportáž s vyzněním, že monastýr má být nějakým způsobem proruský. Tehdejší pověřený ředitel Úřadu eparchiální rady, otec J [REDACTED] B [REDACTED], poté požádal matku představenou o zaslání darovací smlouvy včetně dodatku. Následně chtěl totéž také tajemník arcibiskupa, I [REDACTED] S [REDACTED], takže smlouva byla arcibiskupovi odeslána e-mailem. Dne 22. 6. 2022 mu obžalovaná sdělila, že volal otec J [REDACTED] B [REDACTED], aby se následující den dostavil na eparchii. Do sídla eparchie ho dovezl M [REDACTED] B [REDACTED], jeden z jejich věřících. Na schůzce byli přítomni arcibiskup M [REDACTED], otec J [REDACTED] B [REDACTED] a I [REDACTED] S [REDACTED]. Sdělili mu, že měl na Ukrajině spáchat trestný čin, měl být členem zločinné organizace a během války prodávat drogy. V této souvislosti mu byly předloženy nějaké listiny, vysvětloval, že s tím nemá nic společného a listiny nejsou pravdivé. Hlavním tématem schůzky bylo, že se má z [REDACTED] odstěhovat a odejít na jiné působiště. Vše mělo zůstat potichu s tím, že pokud neposlechne, bude v poutech odveden na ukrajinskou ambasádu a poslán na Ukrajinu kopat zákopy. Po jednání mu bylo velmi špatně a musel do nemocnice, protože byl v předinfarktovém stavu. Zaměstnavateli následně psal, že s tím nemá nic společného, upozorňoval, že má pracovní smlouvu, ve které je jako místo výkonu práce uveden monastýr, a že ho nelze nutit, aby se potichu odstěhoval. Dle jeho názoru byla celá tato situace úmyslně vykonstruována, přičemž když se tento postup nepodařil vůči jeho osobě, začaly být předkládány jiné věci proti matce představené. Tvrdilo se, že měla podstoupit potrat a že spolu měli mít poměr. V církvi má existovat duchovní soud, tedy komise pro zkoumání kanonických přestupků. V [REDACTED] eparchii však tato komise fakticky nefungovala, protože někteří členové zemřeli a další odešli jinam. V takovém případě by mělo být možné obrátit se na soud jiné eparchie nebo následně na P [REDACTED] synod. Místo toho mu arcibiskup v létě roku 2022 napsal, že mu zakazuje duchovní činnost a nepřevádí ho na jiné místo. Dne 1. září 2022 vyšel článek na webu [REDACTED] info pod názvem „[REDACTED]“, jehož zapisovatelem byl I [REDACTED] S [REDACTED] a za jeho správnost odpovídal arcibiskup. Po vydání článku volal matce představené otec J [REDACTED] B [REDACTED] s tím, že se schází eparchiální rada, je připraveno její odvolání a nemovitosti mají být prodány. Následně jí otec J [REDACTED] B [REDACTED] poslal e-mail, ve kterém bylo uvedeno, že se jedná o problém, a že je třeba s tím něco udělat, což byla poslední kapka. I [REDACTED] T [REDACTED] viděla, co se děje, a požádala matku představenou, aby byl dar vrácen. Uváděla, že dar nemá sloužit k tomu, aby z něj někdo něco měl, ale má sloužit monastýru a jeho duchovnímu životu. Schůzce s I [REDACTED] T [REDACTED] u byl osobně přítomen, přičemž jmenovaná zároveň uváděla, že až se situace uklidní, bude možné dar vrátit zase zpět. V monastýru nadále pobývá a bohoslužby vykonává dobrovolně.
9. O zřízení věcného břemene se dozvěděl od obžalované s tím, že I [REDACTED] T [REDACTED] požádala, aby takto postupovali. Jmenovaná požádala, aby se dostavili k notárce, a následně bylo věcné břemeno zřízeno. Dodal, že pro něj osobně to nic neznamenalo. Vnímá to tak, že I [REDACTED] T [REDACTED] chtěla mít jistotu, že v monastýru bude zachován duchovní život a budou se konat bohoslužby. O samotném zřízení služebnosti s ní předem osobně nejednal.
10. K dohodě o vrácení daru uvedl, že vycházela z původní darovací smlouvy. Když se podle jejich názoru začal hroutit duchovní život monastýru a monastýr byl ohrožen, I [REDACTED] T [REDACTED] požádala obžalovanou o vrácení daru. V další části své výpovědi upřesnil, že toto ohrožení spatřoval v tom, že by mniši byli odstěhováni a z monastýru by bylo něco jiného, například nezisková organizace nebo jiný subjekt. I on potvrdil, že byl seznámen s Ústavou [REDACTED]

církve v českých zemích a na Slovensku. Pokud jde o článek týkající se převodu majetku se souhlasem eparchiální rady, má za to, že je v případě monastýru situace specifická. Podle staré církevní tradice je monastýr podřízen formálně biskupovi, jeho vnitřní život ale řídí představený nebo představená. V tomto případě navíc nešlo o majetek, který by eparchie monastýru dala, ale o majetek darovaný s určitými podmínkami. V konání obžalované proto nevidí porušení, neboť podle stanov měla matka představená monastýru právo s jeho majetkem hospodařit. Navíc sám arcibiskup podle jeho mínění Ústavu v jiných případech nedodržoval, například v [REDAKCE], v [REDAKCE] i v dalších věcech.

11. Dodal, že obvinění vůči jeho osobě ani vůči obžalované matce představené nebyla do dnešního dne řádně projednána. Nebyl svolán církevní soud ani jiný orgán, který by se věcmi zabýval. Obraceli se jak na eparchii, tak na [REDAKCE] synod, avšak bez výsledku. Na jejich podání a žádosti o projednání není reagováno.
12. **Svědčyně I [REDAKCE] T [REDAKCE]**, zástupkyně [REDAKCE] svazu v [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že se s obžalovanou zná dlouhodobě a mají spolu smluvní a obchodní vztah. Svaz, který zastupuje, je ve vztahu k P [REDAKCE] monastýru [REDAKCE] investorem, sponzorem a dárce. V roce 2012 monastýru darovali objekt bývalého zámku, vinice, lesy, další menší rozpadlou budovu, která původně patřila k vinici, a pozemky, to vše za účelem vybudování místa pro věřící, hlavně cizince, které by bylo střediskem pro duchovní a duševní rehabilitaci, jež v České republice dle jejího názoru chybí. Na této myšlence se přitom shodli s tehdejší metropolitou K [REDAKCE]. Monastýr už v té době sice existoval v [REDAKCE], tamní budova ale byla malá, nevešlo se tam ani dvacet lidí, většina věřících navíc žila spíše v Praze, nikoliv u Karlových Varů. Dohodli se tedy, že duchovní činnost budou vykonávat osoby z monastýru a svaz zajistí prostory, kde se tato činnost bude moci rozvíjet. Objekt v [REDAKCE] postupně rekonstruovali a v roce 2012, když už byla rekonstrukce ve fázi, kterou metropolita K [REDAKCE] požadoval, jej darovali. Smlouvu připravoval právník, kterého vybral metropolita K [REDAKCE]. Metropolita rovněž kontroloval jejich podklady, zjišťoval, co jsou za organizaci i odkud pocházejí prostředky. Od roku 2013 se začaly objevovat problémy a bylo zřejmé, že je potřeba navázat dar na jasné podmínky (dle jejich právníků nebyla původní smlouva pro svaz výhodná ani vyvážená). V témže roce metropolita K [REDAKCE] rezignoval a ve svazu vnikla obava, zda bude projekt pokračovat, jak bylo původně domluveno. O věci jednala s matkou představenou, v dodatku k darovací smlouvě pak byly stanoveny podmínky, že nemovitosti musí sloužit účelu monastýru, při zrušení monastýru se majetek vrátí zpět, rovněž se nemovitosti nesmí pronajímat třetím osobám a bez souhlasu svazu se s nimi nesmí nakládat jinak. Dodatek byl podepsán a uložen do advokátní úschovy v roce 2013.
13. V květnu roku 2022 obdržela informaci, že je duchovní otec M [REDAKCE] obviněn z nějakých závažných věcí, což ji velmi překvapilo. Celé to na ni působilo jako agresivní útok na monastýr a jeho nemovitosti. Říkala si, že v tom možná hraje roli válka a obávala se, že pokud v monastýru nebudou duchovní osoby, nebude to monastýr, ale jen budova. Aby měla jistotu, že v monastýru zůstanou alespoň dvě duchovní osoby, tedy matka představená a duchovní, který má vzdělání a svěcení, takže může vykonávat bohoslužby, sepsala dopis, ve kterém udělila předběžný souhlas se zřízením služebnosti, k jejímuž zřízení právě z těchto důvodů nakonec došlo. V červenci 2022 byla matka představená jako statutární orgán zcela znehodnocena, cokoli se snažila udělat, nebylo respektováno. Do monastýru přišel člověk, jenž tam dříve působil jako duchovní, a který byl v minulosti hospitalizován v psychiatrické nemocnici, přičemž předložil listinu, dle které měl dohlížet na hospodaření a finance monastýru. Poté se začaly objevovat další věci od obvinění z potratu, sexuálního vztahu, drog až po články o monastýru. Jako dárce ji to velmi bolelo, najednou viděla, že je statutární orgán znehodnocen a celý monastýr poškozován před veřejností, takže vnímala jako nutné vrátit dar zpět. Obžalovaná ji požádala o schůzku. Sešly se v Berouně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Bláhová

ještě si ani nestihly pořádně promluvit, když obžalované volal otec J. P. a říkal, jak dlouho bude ještě čekat s tím, že 14. bude odvolána a nemovitosti budou prodány. Seděly v autě a hovor byl přes bluetooth, takže ho slyšela. V tu chvíli si říkala, že je situace skutečně vážná. Právníci svazu proto připravili dohodu o vrácení daru a po jejím podpisu byla věc vložena na katastr. Obžalovaná ji následně požádala, aby uzavřeli nájemní smlouvu a monastýr mohl fungovat dál, čemuž bylo vyhověno. Vrácení daru řešila primárně s matkou představenou, protože právě ona byla statutárním orgánem a jejím smluvním partnerem. Při podpisu dohody o vrácení daru byla přesvědčena, že je matka představená oprávněna tuto dohodu podepsat, neboť byla zapsána v registru jako statutární orgán, což si jejich právníci ověřovali. S Ústavou [redacted] církve v českých zemích a na Slovensku ani s prováděcími předpisy týkajícími se nakládání s majetkem však obeznámena nebyla. V souvislosti s dohodou o vrácení daru rovněž ostatním blízkým věřícím řekla, že pokud se situace uklidní a bude zachována duchovní činnost, nic se pro monastýr nemění, přičemž i uvedla, že pokud se věci dají do pořádku, dar se zase vrátí zase zpět. Osobně jí nezáleželo, zda jsou články a obvinění pravdivé. Podstatné pro ni bylo, že monastýr byl poškozen – pokud nejvyšší církevní představitel trvá na tom, že se tam takové věci děly, znamenalo to pro ni zásadní poškození důvěry v monastýr. Svaz přitom nepostupoval jednostranným odstoupením od darovací smlouvy, protože je zvyklá většinu věcí nejprve projednat. Preferuje, aby se obchodní partneři nejprve sešli, promluvili si a pokusili se najít dohodu, proto byla uzavřena dohoda o vrácení daru.

14. K přímým dotazům dále uvedla, že již v minulosti opakovaně ústně informovala arcibiskupa M. o podmínkách daru a upozorňovala na to, že při porušování smlouvy bude muset žádat jeho vrácení, a to když docházelo ke konkrétním porušením, například při užívání prostor jako konferenční místnosti.
15. Jako svědci byli dále vyslechnuti bývalý i současný arcibiskup P. eparchie, tehdejší tajemník arcibiskupa pro vnitřní záležitosti církve a ekumenu, tehdejší pověřený ředitel Úřadu eparchiální rady a též její tehdejší členové.
16. **Svědék R. P.**, který v období 2000 až 2013 jakožto eparchiální archirej vedl P. eparchii, při hlavním líčení bez oprávnění odepřel vypovídat, když jako důvod uvedl, že obžaloba v této věci neměla být podána a věci se měly zabývat církevní orgány. Dle § 211 odst. 3 trestního řádu byla tedy přečtena jeho výpověď z případného řízení (na č. l. 251-259 ze dne 21. 3. 2025). V této výpovědi uvedl, že P. monastýr [redacted] byl zřízen dekretem, který vystavil. Statutár monastýru má na starosti otázky duchovní správy i hospodaření, vždy tak ale činí s požehnáním a souhlasem eparchiálního archireje, přičemž souhlas eparchiální rady není potřeba, jedná se o výhradní právo eparchiálního archireje. Mezi P. monastýrem [redacted] a P. eparchií nebyly problémy. Obžalovaná na jeho žádost předkládala hospodaření Monastýru na vědomí Úřadu eparchiální rady, přičemž jako statutár mohl jednat v plném rozsahu. O uzavření darovací smlouvy z roku 2012 mezi Monastýrem [redacted] a Svazem byl ze strany obžalované informován, smlouvu ale nikdy neviděl, nicméně obžalovaná měla k jejímu uzavření jeho požehnání. O jejím dodatku z roku 2013 pak vůbec nevěděl, k jeho uzavření obžalovaná od něj požehnání neměla, nicméně v té době už funkci eparchiálního archireje nezastával. Zda Svaz požadoval vrácení daru již v roce 2013, mu není známo. O existenci dohody o vrácení daru a smlouvy o zřízení věcných břemen z roku 2022 svědek také nic nevěděl.
17. Ve své výpovědi dále uvedl, že funkční období člena eparchiální rady je v případě volených členů Metropolitní rady, kteří jsou voleni sněmem, šestileté. Další tři členové se volí na eparchiálním shromáždění, které by se mělo sejít jednou za tři roky, jejich funkční období je tříleté. Pokud se orgány nesejdou, zůstávají již zvolené orgány činné do doby, než složí svůj úřad před sněmem a

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Bláhová

shromážděním. P [redacted] synod řeší kanonické provinění duchovních, pokud se k němu odvolají, když nesouhlasí s rozhodnutím eparchiálního archiereje učiněného na základě eparchiálního duchovního soudu.

18. **Svědék [redacted] M [redacted] D [redacted]**, vypověděl, že od 14. 3. 2015 zastává funkci arcibiskupa [redacted] církve v českých zemích a na Slovensku, a dále statutára [redacted] českých zemí a statutára P [redacted] eparchie. Dle ústavy církve je zodpovědný za všechny monastýry P [redacted] eparchie, přičemž bez jeho souhlasu není možné převádět nemovitý majetek monastýru na jiný subjekt. Souhlas eparchiální rady k takovému kroku není podle jeho názoru zapotřebí, neboť z ústavy církve vyznívá, že všechny monastýry jsou pod p [redacted] arcibiskupem. Ve vztahu k P [redacted] monastýru s [redacted] [redacted] uvedl, že smlouva o zřízení služebnosti na nemovitém majetku monastýru ve prospěch obžalované a otce M [redacted] z 2. 8. 2022 byla uzavřena bez jeho souhlasu, přičemž situace není ústavní, o smlouvě nevěděl. Stejně tak nevěděl o dohodě o vrácení daru ze dne 12. 9. 2022. Vše bylo zatajeno a šlo mimo něj. Dozvěděl se to až z médií a z pozemkového úřadu. Dodal, že před uzavřením těchto smluv nebyl ze strany P [redacted] eparchie žádný úmysl s nemovitostmi jiným způsobem nakládat a takové informace označil za vymyšlené. Obžalovaná byla odvolána z funkce kvůli narušení svojí pracovní povinnosti a mnišského slibu, přičemž pracovní povinnost narušila odcizením majetku.
19. Poté, co mu byl citován čl. 20.3 písm. c) prováděcích předpisů, uvedl, že s tím, co je tam napsáno, souhlasí, nicméně v Ústavě jsou věci, které nejsou dokonale zpracovány a monastýr je pod jeho přímým vedením. Jakmile je monastýr zrušený, celý majetek podléhá eparchii. Ke kanonickým proviněním obžalované dále sdělil, že je chtěli řešit s ní osobně, nicméně ona pozvání neakceptovala, nerozuměla a od všeho se odřekla. Ve věci proběhl duchovní soud, obžalované volali, ale nic nepřiznala. Ke vztahům s eparchiální radou uvedl, že jí hned zpočátku vyslovil nedůvěru, nicméně se vše urovnalo. Aktuální vztahy označil za pracovní. Nikdy se nestalo, že by nesvolal eparchiální radu na její žádost. Při převodu majetku eparchie je potřeba souhlasu i eparchiální rady, protože se jedná o chrámy, farské budovy, co eparchii patří. Převod bez souhlasu eparchiální rady neudělal.
20. K aktuálnímu fungování P [redacted] monastýru [redacted] dále uvedl, že jej v současné době spravuje igumena N [redacted], od obžalované H [redacted] ale není předaný, nikoho dovnitř nepouští. Rovněž neví, kdo hradí náklady za fungování monastýru od doby zbavení obžalované funkce statutárního orgánu, tedy od února 2023. Sice by je hradit měli oni, nicméně, jak již uvedl, nikdo je tam nechce pustit.
21. **Svědék J [redacted] B [redacted]** vypověděl, že obžalovanou zná pouze z pracovních souvislostí jako zaměstnankyni P [redacted] eparchie. V letech 2022 až 2024 byl pověřen vedením úřadu P [redacted] eparchie. V předchozím období žádnou funkci nezastával, takže se k okolnostem zřízení P [redacted] monastýru [redacted] nemůže blíže vyjádřit. Darovací smlouvu z roku 2012 (týkající se majetku monastýru) sice četl, jakož i dodatek k této smlouvě z roku 2013, žádné podrobnosti si však nevybavuje. Zda byl k dodatku dáván souhlas eparchiální radou, si rovněž nevybavuje, pouze odkázal na případné zápisy. V roce 2022 pak došlo k převedení majetku na jinou osobu bez souhlasu eparchiální rady, o čemž se dozvěděl od zaměstnanců úřadu. Dle předpisů [redacted] církve v českých zemích a na Slovensku je přitom k převodu majetku potřeba jejího souhlasu, přičemž pokud dochází ke zřízení služebnosti a toto právo se zapisuje do katastru nemovitostí, jde o změnu stavu nemovitosti, takže i k takovému kroku by měl být dle jeho názoru souhlas eparchiální rady dán. Dodal, že jiný obdobný případ zatížení nemovitého majetku, například zřízení služebnosti pro jinou osobu, si nevybavuje.

22. Ve své výpovědi rovněž potvrdil, že byl v roce 2022 přítomen schůzky, které se účastnil otec M. [redacted], arcibiskup M. [redacted] D. [redacted] a I. [redacted] S. [redacted], jejímž předmětem bylo údajné obvinění otce M. [redacted] z trestné činnosti mimo území České republiky. Otec M. [redacted] byl následně postaven mimo službu a podle informací, které měl, se později nacházel v pracovní neschopnosti. Ve věci těchto obvinění byly činěny pokusy ověřit autenticitu předložených listin. Rovněž si vybavil, že v roce 2022 proběhlo setkání s obžalovanou, která byla na eparchii pozvána. Předmět setkání ovšem nesouvisel se zřízením služebnosti ani s vrácení daru, ke schůzce si nebyl schopen vybavit bližší podrobnosti.
23. K přímým dotazům (ze strany obhajoby) dále potvrdil, že dle církevních předpisů má mít každá eparchie vlastní eparchiální soud pro řešení kanonických přestupků, na jehož zasedání by měl být příslušný přestupek projednán, prošetřen a objasněn. Ve vztahu k obžalované si není vědom, že by takové řízení proběhlo. Fungování této komise přitom bylo problematické, protože jeden z jejích členů zemřel a další duchovní opustil stav P. [redacted] eparchie. Z tohoto důvodu si není jistý, zda byla komise vůbec schopná jednat. Rovněž mu je známo, že i mimo záležitost monastýru docházelo v rámci P. [redacted] eparchie k převodům majetku bez souhlasu eparchiální rady, v této souvislosti zmínil kauzu nákupu zámku v [redacted] a převod církevního majetku v [redacted] na jiný subjekt.
24. **Svědék Ing. I. [redacted] S. [redacted]** vypověděl, že od roku 2020 do roku 2023 vykonával funkci tajemníka arcibiskupa pro vnitřní záležitosti církve a ekumenu, přičemž samozřejmě zná P. [redacted] monastýr [redacted] jakož i obžalovanou. P. [redacted] eparchie je zřizovatelem monastýru, z čehož vyplývá, že monastýr je P. [redacted] eparchií podřízen. Návrh na převod nemovitého majetku může vyjít jak od monastýru, tak od jiného subjektu, nicméně nejprve musí být schválen příslušným orgánem, následně P. [redacted] eparchií, a nakonec musí být požehnán eparchiálním arcibiskupem. Převod nemovitého majetku tedy podléhá schválení eparchiální rady i požehnání arcibiskupa. Stejně tak jakákoliv manipulace s majetkem nebo závazkový vztah podléhá schválení P. [redacted] eparchie. Běžná správa majetku bez vzniku závazků může probíhat v běžném režimu, avšak prodej, nákup nebo jiné významné dispozice s majetkem by měly být schváleny. O smlouvě o zřízení služebnosti ze dne 2. 8. 2022 je monastýr neinformoval a ani nežádal o žádné svolení. Stejně tak je nikdo předem neinformoval o uzavření dohody o vrácení daru. O těchto krocích či o jejich přípravě nevěděli vůbec nic. Veškeré informace získali až následně.
25. Ke vztahům mezi obžalovanou a P. [redacted] eparchií uvedl, že v době jeho nástupu do funkce byly vztahy běžné. Později se situace změnila, zejména v době, kdy na eparchii začaly přicházet dopisy týkající se chování bývalé igumeny. K odvolání obžalované z pozice matky přestavené dále sdělil, že tato záležitost byla projednávána na základě informací, které eparchie obdržela. Domnívá se, že nešlo o náhlý krok, ale o delší proces. Nejprve proběhl pohovor s obžalovanou, který proběhl někdy v létě roku 2022, následně se věcí zabývala komise pro projednání kanonických přestupků a poté i P. [redacted] eparchie. Kromě obžalované jednal také s otcem Y. [redacted]. I v jeho případě šlo o situaci, kdy na P. [redacted] eparchii přicházely určité informace a byli požádáni o vyjádření.
26. K fungování eparchiální rady uvedl, že v roce 2022 byla rada svolávána poměrně často. Řešení otázky budoucího nakládání s majetkem monastýru si z jednání eparchiální rady nevybavuje. Eparchiální rada se následně vyjádřila i k provedenímu převodu majetku, a to negativně, tento převod odsoudila. Rovněž I. [redacted] T. [redacted] a Svaz byli v souvislosti s převodem kontaktováni a pokud si vzpomíná, kontakt odmítli. Před uzavřením předmětných smluv přitom nebyly na eparchiální radě projednávány žádné návrhy týkající se prodeje majetku monastýru ani jeho jiného využití. Žádné indicie o tom, že by se s majetkem mělo nakládat jiným způsobem neměli.

Nemovitosti byly darovány za podmínky existence monastýru a jakákoliv jiná činnost by mohla být důvodem pro vrácení daru. K přímým dotazům dále uvedl, že vyjma záležitostí týkajících se monastýru on osobně nezaznamenal nespokojenost členů eparchiální rady ani jiných osob v rámci církve stran nakládání s nemovitým majetkem eparchie bez souhlasu eparchiální rady. O převodu Kaple [REDAKCE] v [REDAKCE] na jiný subjekt nemá žádné informace. Pokud šlo o nákup zámku v [REDAKCE], je mu známo, že tato otázka byla na zasedání řešena, přičemž na dotazy členů eparchiální rady tehdy odpovídal arcibiskup. Dostala se k němu pouze informace, že měl být vyzván ke zrušení určitého břemene, o případném zrušení celé smlouvy konkrétní informace nemá.

27. **Svědka J. P. [REDAKCE]**, člen eparchiální rady, vypověděl, že se s obžalovanou zná již z doby, kdy působila v [REDAKCE] v malém monastýru jako jedna ze sester. Již dříve, za působení arcibiskupa a metropolity K. [REDAKCE] (R. [REDAKCE] P. [REDAKCE]), byl členem Metropolitní rady [REDAKCE] církve v českých zemích a na Slovensku. V době, kdy se monastýr budoval a stavba byla ještě ve fázi hrubé stavby, byl přítomen na jednání, kde se projednávalo schválení, aby objekt sloužil [REDAKCE] církvi. Hovořilo se, že objekt bude využíván pro duchovní účely jako monastýr, kde budou působit mniši nebo mnišky. Monastýr následně fungoval a nyní [REDAKCE] arcibiskup M. [REDAKCE] jej navštěvoval. Vždy byl přijímán s veškerou úctou, dostával vše potřebné a bylo mu vycházeno vstříc. Dokonce mu bylo nabídnuto, že by mohl v monastýru pobývat a fungovat společně se sestrami, protože tehdejší sídlo eparchie ještě nebylo dokončeno. Později však začal arcibiskup M. [REDAKCE] na jednáních eparchiální rady uvádět různé informace o dění v monastýru. Tvrdil například, že se tam obchoduje s drogami, že mezi některými osobami existují nevhodné vztahy a podobně. Ukazoval jim různé dokumenty a předkládal různá tvrzení týkající se obžalované i dalších osob. Osobně byl proti tomu, aby se tato obvinění řešila bez účasti dotčených osob a opakovaně žádal, aby byla matka představená a příslušný duchovní na jednání pozváni. Arcibiskup M. [REDAKCE] však podle jeho názoru prosazoval opačný postup. Opakovaně zaznívaly návrhy, aby byl monastýr zrušen. Podobně se vyjadřoval i bratr J. [REDAKCE], člen eparchiální rady, který uváděl, že je monastýr pouze přítěží. Po jednom z jednání telefonoval obžalované a řekl jí, že má pocit, že se kolem monastýru rozehrává zvláštní hra. Měl za to, že se některé osoby snaží monastýr zdiskreditovat, poškodit jeho pověst a jednat bez účasti jeho představitelů. Přesný obsah telefonického hovoru si již nepamatuje, vybavuje si pouze, že probírali situaci v monastýru. Žádné konkrétní informace o plánovaném nakládání s majetkem neměl. Před telefonickým hovorem s obžalovanou disponoval informacemi z jednání eparchiální rady a z internetových stránek [REDAKCE] info o tom, že v monastýru dochází k nestandardním událostem, a že z funkce odstoupil správce monastýru. Žádný konkrétní plán týkající se prodeje majetku monastýru neslyšel a takovou informaci obžalované nesdělil. Zda v telefonátu obžalované sděloval, že ji odvolávají či chtějí odvolat z funkce, si také nevzpomíná, tato otázka se nicméně na jednání eparchiální rady řešila. Podle názoru svědka, ale správně. V kompetenci rady nebyla, protože mniši a mnišky spadají pod rozhodování biskupa. Byl proti odvolání a říkal, že pokud má někdo něco provést, ať se to řeší řádně. Obžalovanou pak upozorňoval, aby si to dala do pořádku, protože se kolem toho vytvářely různé tlaky a řeči.

28. I tento svědek uvedl, že k převodu církevního majetku je vyžadován souhlas eparchiální rady, majetek kláštera je ale výsostným právem biskupa na mnichy a mnišky. O převodu majetku monastýru (dle dohody o vrácení daru) se na jednání eparchiální rady nikdy nejednalo. Ohledně tohoto majetku dále uvedl, že je mu známo, že byl církvi darován k bohoslužebným účelům a v případě, že by přestal k těmto účelům sloužit, bylo podle darovací smlouvy možné od daru odstoupit. Smlouvu neviděl, přítomen byl jen ústní dohodě, kterou ale považuje za významnější. Jako člen eparchiální rady nepřišel s žádostí o uzavření smlouvy o vrácení daru do styku. Na eparchiální radě následně zaznívalo, že jim (míněno obžalovaná) „ukradla monastýr“. Osobně na taková slova reagoval sdělením, že do monastýru stejně nikdo nechtěl investovat ani korunu, na

eparchiální radě navíc dlouhodobě zaznívalo, že monastýr nechťejí, že se má prodat, zrušit, zahodit, někteří členové rady uvažovali o vrácení nemovitostí dárci.

29. K přímým dotazům dále uvedl, že nemá informace o tom, že by byla P [redacted] eparchie v roce 2022 předložena. Mimo záležitosti monastýru pak došlo k dispozicím s nemovitým majetkem bez souhlasu eparchiální rady například v souvislosti se zámkem v [redacted]. Pamatuje si také, že matka představená opakovaně žádala, aby její záležitost byla projednána před eparchiální radou nebo před kanonickým církevním soudem. Pokud si vzpomíná, ani jedné z těchto žádostí nebylo vyhověno. I tento svědek vyjádřil domněnku, že v roce 2022 sice kanonický soud v rámci P [redacted] formálně existoval, nebyl však plně funkční, protože někteří jeho členové zemřeli nebo v změnil působiště. Proto si není jistý, zda byl v té době schopen řádně rozhodovat.
30. **Svědék M [redacted] T [redacted]**, další z členů eparchiální rady, vypověděl, že byl do tohoto orgánu zvolen přibližně kolem roku 2016. P [redacted] eparchie je ve vztahu k P [redacted] monastýru [redacted] jeho zřizovatelem. Nemovitý majetek monastýru je přitom možné převést na jiný subjekt (krom souhlasu statutárního zástupce monastýru) se souhlasem eparchiální rady. Zda ústava výslovně upravuje zřízení věcného břemene, si není jist. O smlouvě o zřízení služebnosti na nemovitém majetku monastýru ve prospěch obžalované a otce M [redacted] se dozvěděl až v souvislosti s trestním řízením. Stejně tak i o vrácení daru se dozvěděl až dodatečně. Provedený převod majetku projednávali na eparchiální radě v říjnu roku 2022, přičemž rada k tomu zaujala své stanovisko.
31. Ve své výpovědi se (k přímým dotazům) vyjádřil též ke vztahům mezi obžalovanou a P [redacted] eparchií, které označil za napjaté. Arcibiskup o některých záležitostech týkajících se obžalované na jednání eparchiální rady hovořil, například o informacích týkajících se údajného potratu, nepovažovali avšak za svou kompetenci se těmito otázkami zabývat. Ve vztahu k otci M [redacted] byly zmiňovány informace o údajné manipulaci s omamnými či psychotropními látkami, které měla prověřovat ukrajinská policie, přičemž měl existovat i určitý dokument, který tuto skutečnost dokládal. Oni však následně dospěli k závěru, že se tyto informace nepotvrdily. Arcibiskup odvolání matky představené z funkce na jednání eparchiální rady opakovaně otevíral a odůvodňoval je podle svých slov jejími osobními prohřešky. Domnívali se však, že se nejedná o záležitost, kterou by měla řešit správní rada. Definitivně pak byla tato otázka vyřešena v lednu roku 2023 v souvislosti s majetkovou záležitostí. Nakonec tedy souhlas s jejím odvoláním vyslovili.
32. Ve vztahu k majetku monastýru dále uvedl, že dlouhodobě zastával názor, že by bylo s ohledem na jeho rozsah vhodné uvažovat například o využití majetku pro charitativní účely nebo ve prospěch některé charitativní organizace. Šlo však pouze o jeho osobní návrh, který neměl konkrétní podobu. Adresoval jej členům eparchiální rady, přičemž reakci na něj vnímal jako neutrální. Nepamatuje si, že by byl projednáván s dalšími osobami mimo eparchiální radu, ani, že by se k němu oficiálně vyjádřil arcibiskup. Eparchiální rada sama o sobě v těchto věcech rozhodovat nemůže a takový postup by musel být schválen příslušnými církevními orgány. Domnívá se, že bez souhlasu monastýru nelze s jeho majetkem nakládat, přičemž klíčovou roli má statutární zástupce, který za monastýr jedná.
33. K přímým dotazům se dále vyjádřil k fungování P [redacted] eparchie v období od roku 2022, přičemž vyjádřil názor, že uvedené neprobíhalo vždy zcela v souladu s Ústavou [redacted] církve. Například svolávání eparchiální rady neprobíhalo pravidelně v intervalech předpokládaných ústavou a rovněž tak nakládání s nemovitým majetkem eparchie. V této otázce se dostal do sporu s arcibiskupem, zejména v souvislosti s převodem kaple a pozemků v [redacted]

██████████ kdy o této věci neměli jako eparchiální rada potřebné informace a nedošlo k jejímu řádnému projednání. Arcibiskup eparchiální radě oznámil, že má v úmyslu koupit zámek v ██████████. Eparchiální rada hlasovala proti nákupu, přesto byl zámek nakonec pořízen. K monastýru v H ██████████ byla přikoupena další budova. Vyjádření eparchiální rady k této koupi si nepamatuje, nemyslí si, že by se rada touto otázkou výslovně zabývala. Domnívá se však, že Ústava ██████████ církve obsahuje určitou mezeru v tom smyslu, že při samotném nabytí nemovitosti nemusí být souhlas eparchiální rady vždy výslovně vyžadován.

34. **Rovněž svědek J ██████████ J ██████████**, který v P ██████████ eparchii zastává od podzimu roku 2013 funkci člena eparchiální rady, vypověděl, že P ██████████ eparchie je zřizovatelem P ██████████ monastýru ██████████, přičemž převod nemovitého majetku vlastněného monastýrem, stejně jako nemovitého majetku vlastněného církevními obcemi nebo eparchií, je možný pouze se souhlasem příslušné eparchiální rady. Takový postup vyplývá jak z Ústavy ██████████ církve, tak ze základních dokumentů církve. Zřízení věcného břemene na nemovitém majetku sice Ústava ani základní dokumenty výslovně neupravují, příslušná ustanovení si však vykládá tak, že pokud se jedná o dispozici s nemovitostí nebo o právní vztah bezprostředně související s nemovitostí, měl by i takový úkon souhlasu eparchiální rady podléhat. O darovací smlouvě z roku 2012, na jejímž základě monastýr získal předmětné nemovitosti, nemá přímé informace. Vzpomíná si, že se tehdy uvádělo, že celou záležitost řešil především metropolita K ██████████. Podle Ústavy ██████████ církve totiž záležitosti monastýrů spadají do gesce příslušného biskupa a nejsou standardně projednávány eparchiální radou. Dodal, že k nabývání majetku Ústava ani základní dokumenty výslovně nevyžadují souhlas eparchiální rady. Ustanovení o souhlasu eparchiální rady se vztahují především na dispozice s již existujícím majetkem. Ve fázi nabývání majetku podle tohoto výkladu ještě o dispozici s majetkem církve v pravém slova smyslu nejde. Rovněž o dodatku k darovací smlouvě uzavřeném dne 25. 6. 2013 ví pouze zprostředkovaně. O jeho obsahu se začalo hovořit až v souvislosti s projednáváním odvolání matky igumeny a pozdějšími majetkovými otázkami. Do té doby o jeho existenci nevěděl. O smlouvě o zřízení služebnosti ze dne 2. 8. 2022 a ani o dohodě o vrácení daru ze dne 12. 9. 2022 nebyla eparchiální rada předem informována. O těchto dokumentech se dozvěděli až dodatečně, a to v souvislosti se zasedáním eparchiální rady a podklady, které byly členům rady předloženy. V souvislosti s dispozicí s majetkem monastýru eparchiální rada výslovně konstatovala, že k danému právnímu jednání žádný souhlas neudělila, a že o takový souhlas ani nebyla požádána.
35. Ještě před těmito událostmi přitom slyšel určitá obvinění směřující vůči obžalované, především týkající se mravnostních záležitostí. Tato tvrzení však nebyla doložena, osobně zastával názor, že pokud by se takové věci měly řešit, jednalo by se o záležitost církevního soudu, nikoliv eparchiální rady, přičemž i rada se k tomu takto stavěla. Eparchiální biskup přesto opakovaně navrhoval, aby byla obžalovaná na základě těchto tvrzení odvolána. Probírány byly i informace ohledně otce M ██████████, přičemž rada se k i k této záležitosti stavěla stejně. Ve vztahu k odvolání obžalované dále uvedl, že Ústava ██████████ církve uvádí, že jmenování a odvolání představených monastýrů spadá do výlučné pravomoci biskupa, základní dokumenty registrované u ministerstva kultury však k takovému kroku vyžadují i souhlas eparchiální rady. Po projednání převodu majetku monastýru, dohody o vrácení daru a zřízení služebností dospěla eparchiální rada k závěru, že došlo k závažnému kanonickému provinění spočívajícímu ve zcizení církevního majetku a na základě těchto skutečností rada vyslovila souhlas s odvoláním obžalované z funkce představené monastýru. K přímým dotazům dále uvedl, že z důvěryhodných zdrojů nikdy neslyšel, že by existoval plán, jak naložit s majetkem monastýru jiným způsobem, nebo že by se měl převést na jiný subjekt.
36. I tento svědek se k přímým dotazům dále vyjádřil k fungování eparchiální rady i dalších orgánů církve a vnitřním vztahům. Především uvedl, že v roce 2022 se eparchiální rada scházela

poměrně pravidelně, v zásadě tak, jak předpokládá Ústava [redacted] církve, v roce 2023 si tím ale již není jistý, později pak již nikoliv. Opakované návrhy arcibiskupa na odvolání obžalované si v eparchiální radě vysvětlovali tak, že vладыka M [redacted] a určitý okruh lidí kolem něj usiluje o získání plné kontroly nad monastýrem, především nad jeho nemovitým majetkem. Vybavuje si, že ze závěrů různých komisí nebo duchovního soudu viděli určitá usnesení označovaná jako rozhodnutí duchovního soudu P [redacted] eparchie. Podle jeho názoru se však nejednalo o řádně ustavený a právoplatně fungující církevní soud. Někteří jeho původně zvolení členové již nebyli ve funkcích, někteří zemřeli a jiní přešli do jiné [redacted] jurisdikce. Osoby, které v tomto orgánu následně působily, nebyly podle jeho názoru ve všech případech řádně zvolenými členy. Eparchiální rada dospěla k závěru, že příslušná usnesení nemají z hlediska církevního práva potřebnou právní relevanci, a proto se jimi dále nezabývali. I on vyjádřil názor, že řízení P [redacted] eparchie nebylo vždy v souladu s Ústavou [redacted] církve. Duchovní soud byl zřízen, ale bohužel se v důsledku úmrtí některých členů a odstěhování dalších stal nefunkčním. Rovněž kontrolní komise nefungovala řádně. Eparchiální shromáždění bylo svoláno v roce 2020 těsně před covidem. Poté mělo být svoláno znovu nebo v něm mělo být pokračováno, ale situaci ovlivnila pandemie. Pokud si dobře vzpomíná, další eparchiální shromáždění bylo svoláno v roce 2024. V souvislosti s jeho konáním se však objevily pochybnosti o tom, zda byli přítomni všichni oprávnění účastníci a zda naopak nebyli přítomni lidé, kteří tam být neměli. Objevily se také pochybnosti ohledně sčítání hlasů. Ani nakládání s nemovitým majetkem pak dle názoru svědka neprobíhalo vždy v souladu s Ústavou, přičemž i on poukázal na případy v [redacted] a v [redacted]. Je mu rovněž známo, že došlo ke zřízení věcných břemen i na jiných církevních nemovitostech, přičemž zmínil případ monastýru v N [redacted].

37. K věci byl dále vyslechnut svědek V [redacted] S [redacted], [redacted] věřící, který uvedl, že se svou rodinou monastýr dlouhodobě a pravidelně navštěvuje. Zná se rovněž dobře s I [redacted] T [redacted], a to právě z bohoslužeb, přičemž s ní o situaci v monastýru mluvil. Sdělila mu, že eparchie porušila podmínky smlouvy a majetek byl vrácen zpět. Měl obavy, že nebudou moci chodit na bohoslužby, ujistila ho však, že účel monastýru bude zachován, objekt tedy bude dále sloužit k duchovním účelům a pokud se vztahy napraví, tak i majetek bude zase patřit církvi. Také mu říkala, že když s matkou představenou jely v autě, volal otec P [redacted] s výzvou, aby s objektem něco dělaly, protože jej církev může převést na fond a použít k jiným účelům. Dodal, že všichni věřící mají s obžalovanou jako s matkou přestavenou dobré vztahy. P [redacted] eparchie a její vedení, zejména arcibiskup D [redacted], ovšem vyvolal v jejich monastýru nepravdivou a lživou spekulaci o hříchách. Na posledním jednání byl s obžalovanou jako její doprovod. Za eparchii byli přítomni I [redacted] S [redacted], J [redacted] B [redacted] a arcibiskup M [redacted]. Tvrdili, že matka představená spáchala hříchy, měla souložit a jít na potrat. Byla z toho v šoku, nic takového se nikdy nestalo. Matka přestavená byla odvolána na základě uměle vytvořeného prohlášení podepsaného otcem O [redacted] a nahrazena neznámou paní, která se ani nechce se v monastýru stavovat. Domnívá se, že matka představená a otec M [redacted] mají v monastýru zřízené věcné břemeno kvůli ubytování, a to ze strachu, když jim arcibiskup D [redacted] a okolí hrozili vysláním na Ukrajinu nebo do Stráže pod Ralskem. Dle názoru svědka tedy na situaci reagovali adekvátně. Ve své výpovědi dále uvedl, že komunikuje i se členy eparchiální rady, především s otcem J [redacted] P [redacted], a to několikrát týdně, naposledy mu jmenovaný telefonoval předchozího dne (tedy v den svého svědeckého výslechu). O situaci v monastýru spolu přítomní hovořili od samého začátku. Otec P [redacted] mu tehdy říkal, že se připravuje určitý útok na monastýr. Hovořil o různých okolnostech a názorových střetech uvnitř církve. Uváděl, že obdobné scénáře byly v minulosti v církvi používány opakovaně, tedy že duchovní osoba může být různými způsoby zdiskreditována a následně už není cesty zpět. Rovněž mu pravidelně zasílal e-mailovou komunikaci týkající se monastýru. V jedné z nich se i řešilo, že by bylo možné monastýr nebo jeho majetek převést na jiný subjekt, například na fond nebo za jiným účelem. O případném

prodeji budov v I. [REDAKCE] spolu sice osobně podrobně nehovořili, nicméně mu říkal (telefonicky i osobně), že se může stát, že pokud nedojde k jinému řešení, může být majetek prodán. Uváděl, že v minulosti již došlo k obdobnému problému v [REDAKCE] [REDAKCE], kde bylo dokonce podáno trestní oznámení.

38. **Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, vypracovaného Ing. Tomášem Moláčkem** (na č. l. 703-790) bylo zjištěno, že hodnota nemovitostí uvedených ve výroku obžaloby činila ke dni 1. 8. 2022 částku 73 000 000 Kč a ke dni 2. 8. 2022 v důsledku zapsání věcných břemen částku 19 000 000 Kč.
39. Při svém výsledku v hlavním líčení znalec Ing. Tomáš Moláček stvrdil závěry písemně podaného posudku a blíže popsal užitou metodu. K ocenění přistupoval tak, aby byl schopen cenu, kterou v posudku stanovil, obhájit, přičemž zdůraznil, že se jednalo o cenu při dolní hranici ocenění. V daném případě nebyly k dispozici porovnatelné objekty. Jedna z užitých metod tedy vycházela z oceňovacího předpisu. Dodal, že podle jeho zkušeností cena zjištěná v lokalitách mimo lukrativní části, tedy například v okrajových částech Prahy nebo ve Středočeském kraji, téměř ve všech případech vychází nižší, než je cena obvyklá. Skutečná tržní cena by tedy byla dle jeho názoru vyšší. V případě druhé metody vycházel ze tří objektů charakteru ubytovacích zařízení. Z podkladů, které měl k dispozici, dovodil, že ačkoli jde o stavbu církevní, bylo by možné ji využít jako ubytovací zařízení či hotel přibližně s patnácti apartmány. Tato metoda spočívala ve výpočtu ceny na základě ubytovací plochy. Třetí metoda, které osobně přikládá největší váhu, neboť je dle jeho názoru nejvíce přezkoumatelná, pak vycházela z kupních smluv a z ceny, za kterou byla nemovitost pořízena v roce 2011. Vycházel tedy z tehdejší kupní ceny a následně ji indexoval podle údajů Českého statistického úřadu, přičemž poukázal na tabulku jednotlivých indexů růstu cen nemovitostí, jež je v posudku doložena a dodal, že jde o objektivně ověřitelný postup. V této souvislosti také uvedl, že indexoval pouze původní kupní cenu nemovitosti, aniž by zohlednil investice, které do ní byly následně vloženy, přičemž již pohledem na fotodokumentaci z doby pořízení nemovitosti a jejím porovnáním se stavem v době ocenění lze usoudit, že zde proběhla kompletní rekonstrukce. Jelikož v okrese [REDAKCE] zpracovává poměrně velké množství znaleckých posudků, má o cenách nemovitostí v této lokalitě, konkrétně v okolí [REDAKCE] přehled. Z dnešního pohledu se běžný rodinný dům na pozemku o výměře kolem 1 000 m² a s podlahovou plochou 150 až 200 m² prodává za 15 až 20 milionů Kč. Pokud hodnotu posuzované nemovitosti stanovil na částku 73 milionů Kč, což odpovídá přibližně ceně čtyř rodinných domů, jedná se o cenu minimální. Zdůraznil, že ve znaleckém posudku postupoval velmi opatrně, a i dnes je přesvědčen, že skutečná cena by byla vyšší.
40. Další skutečnosti byly zjištěny provedenými **listinnými důkazy**:
41. **Z výpisu z Rejstříku evidovaných právnických osob Ministerstva kultury** (č. l. 11) vyplývá, že obžalovaná byla v rozhodné době (uzavření předmětných smluv) u P. [REDAKCE] monastýru [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], zapsána jako statutární orgán, u způsobu jednání pak konkrétně uvedeno, že monastýr zastupuje a jedná jeho jménem matka představená, změna v organizační struktuře a řádu monastýru se provádí jen souhlasem eparchiálního biskupa. Movitý a nemovitý majetek monastýru je vlastnictvím monastýru a v případě zániku monastýru přechází tento movitý a nemovitý majetek do vlastnictví eparchie, na jejímž území se monastýr nachází. Jako zřizovatel je uvedena P. [REDAKCE] eparchie, IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE].
42. **Z Ústavy [REDAKCE] církve v českých zemích a na Slovensku** (č. l. 12-23), schválené [REDAKCE] Sněmem [REDAKCE] církve v českých zemích a na Slovensku konaným ve dnech [REDAKCE] [REDAKCE] ve [REDAKCE], a prováděcích předpisů k Ústavě [REDAKCE] církve v českých zemích

a na Slovensku (č. l. 24-32) bylo především zjištěno, že monastýry jsou zvláštní církevní jednotkou jako náboženská a kulturní zařízení se zvláštní kanonickou organizací (čl. I.8 Ústavy). V čele církve v českých zemích je arcibiskup [REDAKCE], který je eparchiálním biskupem (čl. 4.1, 2 Ústavy). Monastýr je církevní obcí mnichů nebo mnišek sjednocených slibem, že budou žít podle mnišských pravidel příslušného monastýru a synovské poslušnosti představeným, monastýr je podrženy eparchiálnímu biskupovi a zakládat monastýr je možné jedině s požehnáním eparchiálního biskupa (čl. 10.1, 2, 3 Ústavy). Eparchiální rada je výkonným orgánem eparchiálního shromáždění pro správu eparchie, svolává ji eparchiální biskup nejméně čtyřikrát do roka nebo na žádost nejméně třetiny členů eparchiální rady nebo na návrh členů eparchiální kontrolní a revizní komise (čl. 15.3 Ústavy). Důležité majetko-právní dispozice, především nemovitým majetkem jednotlivých právních subjektů církve, je možné vykonávat jen na základě rozhodnutí příslušného výkonného orgánu církve a v souladu s platnými právními předpisy a směrnicemi (čl. 20.3 Ústavy). Funkční období volených správních církevních orgánů trvá šest let, po provedené volbě na začátku nového správního období setrvávají staré orgány v činnosti do doby, dokud se neujmou své funkce (čl. 22.4 Ústavy). Výkonnými orgány jsou metropolitní rada, eparchiální rada a rada [REDAKCE] církevní obce (čl. 24 odst. 1 věta druhá Ústavy). Monastýr je právnickou osobou, zastupuje ho a jeho jménem jedná představený monastýru (čl. 27.1, 2 Ústavy). Součástí ústavy jsou prováděcí předpisy (čl. 29.3 Ústavy). Eparchiální biskup dbá o vznik monastýrů a stará se o jejich duchovní život (čl. 5.2 písm. g) prováděcích předpisů). Při založení monastýru musí být dáno požehnání (souhlas) eparchiálního biskupa, řád monastýru musí být schválen eparchiálním biskupem, zvoleného představeného (představenou) ustanovuje jmenovací listinou eparchiální biskup, představený monastýru odpovídá za správu monastýru eparchiálnímu biskupovi, movitý a nemovitý majetek monastýru je vlastnictvím monastýru jako právnické osoby (čl. 10.3 prováděcích předpisů). Převod a užívání hmotného investičního majetku církve, movitého i nemovitého, na jiné právní subjekty nebo fyzické osoby je možné vykonat jen za těchto podmínek: majetek monastýru jen na základě usnesení vlastních výkonných orgánů, které podléhá schválení příslušné eparchiální rady (čl. 20.3 písm. c) prováděcích předpisů).

43. **Ze Stanov P [REDAKCE] monastýru [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]** (č. l. 33-37) bylo zjištěno, že orgány monastýru jsou eparchiální biskup a představená monastýru, která odpovídá za správu monastýru jen eparchiálnímu biskupovi (čl. IV. Stanov) a je statutárním orgánem monastýru (čl. V, VI Stanov). Veškerý movitý a nemovitý majetek monastýru je vlastnictvím monastýru jako právnické osoby, převod movitého i nemovitého majetku na jiné právní subjekty nebo fyzické osoby je možné vykonat jen na základě usnesení vlastních výkonných orgánů, které podléhá schválení příslušné eparchiální rady (čl. VII Stanov).
44. **Z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 25. 10. 2022** (č. l. 38-47) vyplývá, že pozemky uvedené ve výroku tohoto rozsudku byly na základě smlouvy o bezúplatném převodu ze dne 12. 9. 2022 převedeny na [REDAKCE] svaz [REDAKCE], k pozemku parc. č. [REDAKCE] je pak ve prospěch obžalované a Y [REDAKCE] Y [REDAKCE] vázáno věčné břemeno bytu, bezplatně, doživotně v rozsahu dle čl. 2, odst. a) Smlouvy o zřízení věčného břemene ze dne 2. 8. 2022, a rovněž věčné břemeno užívání k ostatním pozemkům.
45. **Z darovací smlouvy ze dne 19. 11. 2012** (č. l. 48-57) bylo zjištěno, že P [REDAKCE] monastýru [REDAKCE], který zastupovala obžalovaná, byly předmětné nemovitosti darovány právě [REDAKCE] svazem [REDAKCE], zastoupeným I [REDAKCE] T [REDAKCE].
46. **Z dodatku č. 1 ze dne 25. 6. 2013** (č. l. 53-57) k darovací smlouvě ze dne 19. 11. 2012 vyplývá, že stranami původní dohody byla darovací smlouva doplněna o čl. V.1.3, obsahující možný účel

provozu nemovitostí, tedy výhradně k účelu provozu kláštera, který bude sloužit výhradně k naplňování náboženského účelu, konkrétně ke společnému soužití mnišek. V novém čl. V.1.4 se P [redacted] monastýr [redacted] dále zavázal dar vcelku nebo v části nepřevést na jinou osobu, dar nepronajmout či nepředat žádné třetí osobě do užívání či nájmu bez předchozího písemného souhlasu dárce. V čl. VII.7.3 až čl. VII.7.5 pak byl dohodnut postup pro případ porušení nově sjednaných povinností, konkrétně možnost Svazu jakožto dárce požadovat vrácení daru v případě provozu kláštera pro jiné účely, přičemž P [redacted] monastýr [redacted] je povinen dar vrátit do 30 dnů od doručení žádosti. V případě předání nemovitostí do užívání jiné osobě, či jejich převodu, byl Svaz oprávněn od smlouvy odstoupit ex tunc a P [redacted] monastýr [redacted] povinen vrátit dar do 15 dnů od doručení písemného odstoupení.

47. **Z dohody o vrácení daru ze dne 12. 9. 2022** (č. l. 63-67, včetně návrhu na vklad do katastru nemovitostí a souvisejících dokumentů na č. l. 58-62) bylo zjištěno, že mezi stranami bylo dohodnuto vrácení veškerých nemovitostí, které byly převedeny na základě výše uvedené darovací smlouvy, v dohodě je pouze stručně uvedeno, že Svaz (jakožto dle předmětné smlouvy obdarovaný) doručil P [redacted] monastýru [redacted] (jakožto dárce) výzvu k vrácení daru v souladu s čl. VII. odst. 7.3 darovací smlouvy.
48. **Z žádosti o vrácení daru a výzvy k podpisu dohody ze dne 5. 9. 2022** (č. l. 327-328) bylo zjištěno, že [redacted] svaz [redacted] požádal P [redacted] monastýr [redacted] o vrácení nemovitostí s ohledem na jejich způsob užívání a nedodržování zásad a principů víry, hrubému porušování dobrých mravů a zneužití náboženských postojů, kdy byl majetek monastýru ze strany vrcholných představitelů církve zneužíván pro jejich osobní potřebu. Dále je poukazováno na nedodržování podmínek užívání nemovitostí v souladu s darovací smlouvou a zmiňovány pochybnosti o účtě k víře a žití v souladu s mnišskými pravidly monastýru ze strany jeho představených, přičemž je poukázáno na článek ze serveru [www.\[redacted\].info](http://www.[redacted].info) ze dne 1. 9. 2022 o zaplétení otce M [redacted] do trestné činnosti související s drogami a obvinění obžalované z morálního narušení řádu monastýru podstoupením potratu i sexuálním vztahem s otcem M [redacted]. Uvedené jednání se přitom neslučuje s náboženským účelem a dodržováním mnišských pravidel, které jsou podmínkami po užívání nemovitosti jako daru. Výzva byla téhož dne převzata obžalovanou.
49. **Z opakované žádosti o vrácení daru a výzvě k podpisu dohody ze dne 11. 9. 2022** (č. l. 343) vyplývá, že S [redacted] na výzvu ze dne 5. 9. 2022 neobdržel odpověď, což bylo vyhodnoceno jako neochota k součinnosti. S [redacted] dále znovu poukázal na článek z 1. 9. 2022 s tím, že došlo k poškození dobrého jména P [redacted] monastýru [redacted] a jedná se o hrubé napadnutí a obvinění archimandrity M [redacted] a obžalované. Poslední kapkou měl být telefonický hovor s J [redacted] P [redacted] dne 7. 9., ve kterém bylo uvedeno, že 14. 9. 2022 bude obžalovaná odvolána z funkce statutárního orgánu, novou představenou bude schiigumena N [redacted] a majetek monastýru bude prodán, aby pokryl dluhy P [redacted] eparchie, nebo bude použit jako ubytovna pro řemeslníky, přičemž arcibiskupovi M [redacted] jde pouze o onen majetek, protože všechny peníze z restitucí už utratil. Monastýr už proto nemá podporu u arcibiskupa a tento dar není ceněn. Výzva byla ze strany obžalované převzata dne 11. 9. 2022.
50. **Z odpovědi na poslední uvedenou žádost o vrácení daru** (č. l. 344) bylo zjištěno, že obžalovaná vrácení daru akceptovala, neboť „...dar byl s podmínkou, která je v této situaci porušena.“ Zároveň bylo požádáno o uzavření nájemní smlouvy.
51. **Notářský zápis sp. zn. NZ 189/2022 ze dne 2. 8. 2022** (č. l. 80-86, včetně návrhu na vklad do katastru nemovitostí a souvisejících dokumentů na č. l. 68-79) dokladuje zřízení věcných břemen pro obžalovanou a Y [redacted] Y [redacted], konkrétně věcného břemena ve formě osobní

služebnosti bytu v jiné stavbě č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE], která je součástí pozemku parc. č. [REDAKCE], a věcného břemena ve formě pozemkové služebnosti u zbylých pozemků. Za monastýr se zřízením věcných břemen vyslovila souhlas obžalovaná.

52. Fakt, že Svaz dal obžalované souhlas se zřízením věcného břemene již na jaře roku 2022, přičemž bylo uvažováno o jeho zřízení i pro další dvě sestry (krom obžalované a otce M. [REDAKCE]) dokladují dokumenty s označením **Souhlas k zápisu na zřízení věcného břemene ze dne 24. 5. 2022** (č. l. 517) a **Opakovaná výzva k zřízení věcného břemene ze dne 24. 7. 2022** (č. l. 518).
53. **Z dopisu obžalované ze dne 16. 10. 2022** (č. l. 87), jenž adresovala P. [REDAKCE] eparchii, členům eparchiální rady a arcibiskupovi [REDAKCE] M. [REDAKCE] D. [REDAKCE], vyplývá, že obžalovaná vedení církve upozorňovala na hrubé porušování Ustavy a stanov [REDAKCE] církve (včetně Jednotného soudního řádu), kdy nedošlo k organizaci řádného Eparchiálního duchovního soudu, dne 1. 9. 2022 byl publikován článek „[REDAKCE]“, kterýžto článek měl způsobit újmu nejen Monastýru, ale i věřícím a Církvi, neboť dar majetku Monastýru byl podmíněn a publikace článku hrubě porušila tuto podmínku tím, že poškodila dobré jméno Monastýru a způsobila to, že dárce požádal nekompromisně o vrácení daru. Díky Bohu jim ale vyšel dárce vstříc v tom, že Monastýr může nadále vykonávat svou činnost v pronájmu.
54. **Z protokolu o mimořádném zasedání Eparchiální rady P. [REDAKCE] eparchie ze dne 18. 10. 2022** (č. l. 88) bylo zjištěno, že eparchiální rada vyjádřila protest proti převedení nemovitostí P. [REDAKCE] monastýru [REDAKCE] na mimocírkevní právní subjekt dne 12. 9. 2022 a současně zdůraznila, že nikdy nevydala žádný souhlas s převodem tohoto majetku.
55. **Z dopisu P. [REDAKCE] eparchie adresovanému Svazu ze dne 8. 12. 2022** (č. l. 105-106) vyplývá, že byl Svaz ze strany eparchie žádán o předložení dokladu a vysvětlení, na základě čeho došlo k odvolání daru a jak je možné, že tento dokument nebyl eparchii nikdy předložen ani s ní konzultován.
56. **Komunikace mezi právními zástupci eparchie a obžalované** (č. l. 108-109, 111-115) dále dokumentuje vzájemné vztahy a žádosti o vydání věcí včetně účetnictví.
57. **Z výpisu z Rejstříku evidovaných právnických osob Ministerstva kultury** (č. l. 116) a souvisejících dokumentů vyplývá, že ke dni 2. 3. 2023 je u P. [REDAKCE] monastýru [REDAKCE] IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], zapsána jako statutární orgán představená monastýru K. [REDAKCE] R. [REDAKCE] (listiny z rejstříkového řízení o zápisu nové matky představené a související dokumenty založeny na č. l. 520-578, příslušná rozhodnutí a související dokumenty dále na č. l. 941, 943-977, č. l. 1301-1302).
58. **Z nájemní smlouvy ze dne 12. 9. 2022** (č. l. 120-122) vyplývá, že se [REDAKCE] svaz [REDAKCE] a P. [REDAKCE] monastýr [REDAKCE] (zastoupený obžalovanou) dohodly na pronájmu nemovitostí, které byly vráceny smlouvou o vrácení daru ze stejného dne, a to na dobu neurčitou za nájemné ve výši 1 000 Kč a poplatky za energie.
59. **Dodatkem č. 1 ze dne 1. 2. 2023** (č. l. 123-124, včetně příloh na č. l. 124-125) došlo k úpravě nájemní smlouvy v tom směru, že předmětem nájmu je toliko pozemek parc. č. [REDAKCE] včetně stavby č.p. [REDAKCE].

60. **Z e-mailu ze dne 22. 7. 2022** (č. l. 368) vyplývá, že obžalovaná byla pozvána na základě závěru Komise pro zkoumání kanonických přestupků do sídla P [REDACTED] eparchie. **Komunikace s P [REDACTED] eparchií ohledně případu obžalované a otce M [REDACTED] včetně souvisejících dokumentů** (č. l. 369-509) dokladuje postup obžalované v této věci, přičemž všechna obvinění jak ona, tak svědek Y [REDACTED] odmítli, na jejich podporu vystoupili i někteří věřící.
61. **Z listin nadepsaných jako Usnesení ER ze dne 29. 7. 2022 a ER 29. 7. 2022** (č. l. 163-164) vyplývá, že členové Eparchiální rady pod bodem 17. schválili, že existují právní nejasnosti ohledně pravomocí ER a eparchiálního biskupa, přičemž vyřešení záležitostí Monastýru se ponechává eparchiálnímu biskupovi a bylo vzato na vědomí odvolání obžalované z místa představené Monastýru a jmenování ses. M [REDACTED] (M [REDACTED] M [REDACTED]) představenou Monastýru, což bylo schváleno 6 hlasy. **Z emailové komunikace z období od 6. 9. 2022 do 7. 9. 2022** (č. l. 160-162, 165) mezi svědky B [REDACTED], T [REDACTED], P [REDACTED] a J [REDACTED] (členy eparchiální rady) dále vyplývá, že ze strany svědka T [REDACTED] bylo navrženo darování nemovitostí v [REDACTED] nestátní a neziskové organizaci se zaměřením na sociální práci s tím, že rozhodnutí o obdarované organizaci by náleželo eparchiální radě. Dále byl upraven bod 17) usnesení ER ze dne 29. 7. 2022 tak, že obžalovaná měla být suspendována nejpozději ke dni 14. 9. 2022.
62. **Ve zprávě P [REDACTED] eparchie ze dne 26. 4. 2024** (č. l. 796) tato instituce k dotazu policejního orgánu sdělila, že se o prodeji předmětných nemovitostí v [REDACTED] evidovaných na LV č. [REDACTED] nikdy neuvažovalo.
63. **Z článků týkajících se situace v monastýru a souvisejících dokumentů včetně notářského zápisu ze dne sp. zn. NZ 19/2022 12. 9. 2022** (č. l. 172-183) bylo zjištěno, že v srpnu 2022 byly zveřejněny informace ohledně obžalované a otce M [REDACTED] týkající údajných prohřešků pospaných výše.
64. **E-mailová komunikace členů eparchiální rady, usnesení ER ze dne 29. 7. 2022 a protokol z ER ze dne 29. 7. 2022** (č. l. 185-193) blíže osvětluje záležitosti řešené na jednání eparchiální rady v inkriminovaném období, mimo jiné i informace ohledně nedostatku finančních prostředků.
65. **Z e-mailu svědka T [REDACTED] ze dne 10. 6. 2024** (č. l. 197, č. l. 1079) dále vyplývá, že obhájkyni obžalované informoval o vztazích mezi eparchiální radou a arcibiskupem (v podstatě v souladu s výpovědí, kterou poskytl v hlavním líčení).
66. **Z kopie vyjádření ze serveru www.[REDACTED].cz** (č. l. 206-212) je patrné stanovisko [REDACTED] církve, ve kterém se distancuje proti spojování s [REDACTED] církví.
67. **Z výzvy k vrácení daru ze dne 18. 6. 2013** (č. l. 324-325) bylo zjištěno, že Svaz požadoval po P [REDACTED] monastýru [REDACTED] vrácení daru z důvodu dle § 630 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, neboť obdarovaný se k němu nebo členům jeho rodiny chová tak, že tím hrubě porušuje dobré mravy, přičemž konkrétně je poukázáno na skutečnost, že majetek byl darován P [REDACTED] monastýru [REDACTED] pro církevní činnost, avšak tento zájem je hrubě poškozen, znehodnocen a devalvován jednáním ze strany [REDACTED] církve a zneuctěním svých náboženských postojů, kdy vrcholní představitelé církve zneužívají majetek církve pro vlastní potřebu a pro získání vlastního majetkového prospěchu, je usuzováno na trestněprávní rovinu jejich jednání a došlo k devalvaci duchovního významu. V tomto smyslu je poukázáno na články o možném porušení slibu mnišství ze strany vладыky K [REDACTED] a snaze

zabránit vladykovi v očištění a návratu do úřadu z důvodu získání kontroly na 1 200 000 000 Kč z restitucí.

68. **Z výzvy k upřesnění pojmů darovací smlouvy ze dne 19. 11. 2012** (č. l. 326), datované ke dni 24. 6. 2013, je patrné, že [redacted] svaz [redacted] vyzval P [redacted] monastýr [redacted] k upřesnění nedostatků a nejasností týkající se možnosti a rozsahu užívání daru.
69. **Z oznámení o havárii vody ze dne 16. 6. 2023** (č. l. 807) vyplývá, že svaz o havárii informoval monastýr s tím, že se o této situaci nevěděl dříve, neboť se v objektu minimálně 14 dní před zjištěním havárie nekonaly bohoslužby. **Z výpisu z účtu u Raiffeisenbank, a. s.** (č. l. 809) pak bylo zjištěno, že k 31. 10. 2022 činil zůstatek na běžném účtu P [redacted] monastýru [redacted] vedeným u této instituce 59 642,29 Kč.
70. **Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 č. j. 4 C 20/2023-118 ze dne 17. 7. 2023, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 29 Co 314/2023-242 ze dne 18. 4. 2024** (č. l. 822-839) a souvisejících dokumentů bylo zjištěno, obžalovaná a svědek Y [redacted] uspěli s podanou žalobou na ochranu osobnosti a P [redacted] eparchie, [redacted] M [redacted] D [redacted], [redacted] a Český národní fond kultury, a. s., byli povinni se jim omluvit za údaje zveřejněné na webovém portálu [www.\[redacted\].info](http://www.[redacted].info) v článku s názvem I [redacted] [redacted] spolu s přílohami číslo 1-4 s tím, že tento článek ve svém celku obsahuje nepravdivá, zkreslující a účelová tvrzení. (Podklady k žalobě na ochranu osobnosti ve spise založeny č. l. 580-603.)
71. **Z usnesení policejního orgánu Policie ČR, OŘ policie Praha I, SKPV, OOK, 9. odd. ze dne 25. 3. 2025, č.j. KRPA-305419-102/TČ-2022-01179-KRA** (č. l. 843-846) bylo zjištěno, že podezření ze spáchání trestného činu pomluvy, jehož se v souvislosti s výše uvedeným článkem měli dopustit svědci D [redacted] a S [redacted], bylo odloženo.
72. **Usnesení policejního orgánu Policie ČR, KŘ policie Jihočeského kraje, ÚO České Budějovice ze dne 11. 6. 2024, č.j. KRPC-129125-99/TČ-2023-020181** (č. l. 851-854) dokladuje odložení trestního stíhání pro trestný čin spáchaný v souvislosti s převodem majetku ve vlastnictví [redacted] církevní obce v [redacted].
73. **Zprávy Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted] ze dne 10. 3. 2023 včetně příloh** (č. l. 856-939) a **ze dne 4. 7. 2024** (č. l. 980-985) dokladují změny zápisů ve vztahu k předmětným nemovitostem v období 2012-2022 a poskytují informace o průběhu řízení.
74. K důkazu byly provedeny též **dokumenty vztahující se k jiným kauzám s převody církevního majetku**, které namítala obhajoba – ve vztahu k zámku v [redacted] ze zprávy P [redacted] eparchie ze dne 11. 4. 2025 (č. l. 987) vyplývá, že v souladu s Ústavou [redacted] církve a jejích prováděcích předpisů není pro nabytí nemovité věci potřeba souhlasu eparchiální rady, dle tiskové zprávy z [redacted] inicioval V [redacted] hlasování eparchiální rady per rollam o prodeji této nemovitosti (č. l. 1092-1093). Mezi listinami vztahujícími se k převodu nemovitého majetku v [redacted] [redacted] (č. l. 1045, 1048-1049, 1060-1068, 1072) je založeno též prohlášení o souhlasu s převodem nemovitosti podepsané dne 15. 12. 2022 arcibiskupem M [redacted] s tím, že P [redacted] eparchie dala k takovému kroku souhlasné stanovisko. Ve vztahu ke zřízení věcného břemene pro [redacted] I [redacted] S [redacted] (archimandritu I [redacted]) byl ze strany zmocněnce poškozeného předložen zápis ze Zhromaždení [redacted] církevní obci v Moste a smlouva o věcném břemenu ze dne 17. 12. 2013, které předcházela

nájemní smlouva ze dne 1. 7. 2011, k čemuž dne 8. 7. 2011 P [redacted] eparchie prostřednictvím arcibiskupa K [redacted] sdělila, že eparchiální rada P [redacted] eparchie souhlasí se smlouvou o nájmu a věcném břemeni (č. l. 1304-1314).

75. **Ze zápisu ze zasedání společné komise ÚER a odborů PPE ze dne 4. 6. 2025** (č. l. 1107-1108) vyplývá, že na tomto fóru byla akcentována nepříznivá ekonomická situace církve, přičemž je poukazováno na to, že PPE nevzala v potaz usnesení komise z 15. 11. 2022, která měla předejít ekonomickému kolapsu.
76. **Zápis z průběhu Eparchiálního shromáždění P [redacted] eparchie ze dne 25. 1. 2020** (č. l. 1060-1068) dokumentuje jeho průběh.
77. **Z výzev a žádostí o součinnost ze dne 7. 6. 2024** (č. l. 194-195, č. l. 198, shodně též č. l. 1080) bylo zjištěno, že obžalovaná žádala prostřednictvím své právní zástupkyně, aby se mohli spolu se svědkem Y [redacted] zúčastnit Eparchiálního shromáždění s tím, že práci v P [redacted] monastýru [redacted] nezastavili.
78. **Rozsudkem Okresního soudu v Berouně sp. zn. 12 C 151/2025 ze dne 23. 12. 2025** (č. l. 1174-1182 a příslušného spisu) pak bylo určeno, že vlastníkem nemovitostí uvedených ve výroku tohoto rozsudku je P [redacted] monastýr [redacted], přičemž bylo současně rozhodnuto o neexistenci předmětných věcných břemen, která byla ve prospěch obžalované a svědka Y [redacted] zřízena (toto rozhodnutí zatím nenabýlo právní moci, protokol z ústního jednání konaného v této věci je založen na č. l. 1137).
79. **Z finančního šetření** (přílohový svazek) bylo zjištěno, že obžalovaná a svědek Y [redacted] mají zřízené výše popsané věcné břemeno, dále nevlastní prakticky žádný majetek, oba však mají přístup do bezpečnostních schránek (PR01/1047, PR01/1242, obě pobočka PR01, náměstí 3a, 110 00 Praha 1, a to od 31. 3. 2022 do 31. 12. 9999).
80. **Z materiálu předložených obžalovanou a její obhájkyň při hlavním líčení dne 5. 6. 2026 a 6. 6. 2026** (č. l. 1229-1298) je především patrná reakce obžalované na obvinění své a svědka Y [redacted] z výše popsaných záležitostí, a to v souladu s údaji, které ve své výpovědi popsala. Předloženy byly též její dopisy adresované V [redacted] M [redacted] ze dne 22. 7. 2022, kde akcentuje obvinění svědka Y [redacted] jako falešná (č. l. 1229, shodně též č. l. 170-171), přičemž na zrušení postavení svědka jako duchovního P [redacted] monastýru [redacted] z 20. 7. 2022 (č. l. 1231) reaguje dne 24. 7. 2022 sdělením, že tento dopis jmenovanému zatím nebyl doručen pro jeho zdravotní problémy a vypočítává 29 procesních chyb, jichž se dopustil Eparchiální duchovní soud. Na ustanovení archimandrity O [redacted] duchovním Monastýru [redacted] s právem dohledu na hospodaření a finanční chod této instituce z 21. 7. 2022 (č. l. 1245) je pak ze strany obžalované reagováno dopisem z 16. 8. 2022 (č. l. 1250-1252), ve kterém poukazuje na jeho minulost s tím, že si není jistá svojí schopností zajistit spolupráci věřících, přičemž žádá o přítomnost arcibiskupa při jeho uvedení do funkce. Součástí předložených materiálů jsou též listiny ze spisu vedeného pro P [redacted] monastýr [redacted] Ministerstvem kultury ČR, zejména ve vztahu k zrušení pozice obžalované jakožto představené Monastýru a ustanovení schiigumeny N [redacted] (č. l. 1268-1303), kdy řízení bylo vedeno od července 2022, přičemž ministerstvo vyžadovalo k takovému kroku souhlas eparchiální rady. K důkazu byla provedena též fotodokumentace reportáže [redacted] cz ze dne 18. 8. 2025 ohledně siigumeny N [redacted] ze které vyplývá, že žije mimo P [redacted] monastýr [redacted], přičemž zájem o tamní dění v reportáži neprojevuje (č. l. 1165-1167).

81. **Dle výzvy z 13. 2. 2026** (č. l. 1300) se poškozený P [redacted] monastýr [redacted] obrátil na [redacted] svaz [redacted] s žádostí o zpřístupnění předmětu nájmu.
82. **Dle výpovědi nájemní smlouvy** (č. l. 1299) byla nájemní smlouva dne 20. 2. 2026 ze strany Svazu vypovězena s tím, že nájemce po dobu téměř dvou a půl roku neprojevuje o činnost v objektu zájem, zejména zájem o realizaci duchovního a náboženského poslání.
83. **Po zhodnocení provedených důkazů** jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu dospěl soud k nepochybnému závěru, že se obžalovaná dopustila skutku tak, je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaná nezpochybňovala, že předmětné smlouvy (o zřízení věcných břemen ze dne 2. 8. 2022 a vrácení daru ze dne 12. 9. 2022) za P [redacted] monastýr [redacted] jako jeho statutární zástupce uzavřela. Nezpochybňovala ani fakt, že byla obeznámena s Ustavou [redacted] církve v českých zemích a na Slovensku i s jejími prováděcími předpisy, a to včetně čl. 20.3 písm. c) prováděcích předpisů, dle kterého je v případě monastýrů **převod a užívání hmotného investičního majetku církve, movitého i nemovitého, na jiné právní subjekty nebo fyzické osoby** možné vykonat jen na základě usnesení vlastních výkonných orgánů, které **podléhá schválení příslušné eparchiální rady**. Fakt, že obžalovaná nemohla s majetkem monastýru nakládat čistě sama bez schválení či požehnání ze strany dalších církevních orgánů, pak ve svých výpovědích potvrdili všichni svědci z řad členů eparchiální rady i dalších funkcionářů, kteří byli ve věci vyslechnuti, a to včetně současného a bývalého arcibiskupa (svědci B [redacted], P [redacted], T [redacted], J [redacted], S [redacted], D [redacted], P [redacted]), byť byl jejich úhel pohledu na otázku některých kompetencí v určitém směru odlišný.
84. Výše citovaný text článku 20.3 písm. c) prováděcích předpisů, který zakotvuje nutný souhlas eparchiální rady při převezech a užívání nemovitého majetku na jiné subjekty (právnícké i fyzické osoby) je přitom svou formulací naprosto jednoznačný a nepřipouští jiný výklad. Uzavření smlouvy o zřízení věcných břemen ve formě osobní služebnosti bytu v jiné stavbě č.p. [redacted] v [redacted], která je součástí pozemku parc. č. [redacted] a věcného břemena ve formě pozemkové služebnosti u zbylých pozemků pro obžalovanou a svědka Y [redacted], je třeba jednoznačně vykládat jako užívání majetku těmito fyzickými osobami, k jehož zřízení je nepochybně potřeba souhlasu eparchiální rady. Uzavření dohody o vrácení daru, dle které přešel ve výroku tohoto rozsudku popsáný nemovitý majetek z vlastnictví P [redacted] monastýru s [redacted] na [redacted] svaz [redacted], pak nelze chápat jinak než jako převod tohoto majetku na jiný právní subjekt, přičemž takový krok nelze bez souhlasu eparchiální rady realizovat tím spíše.
85. Obžalovaná se přitom hájila mimo jiné tvrzením, že jako právní laik pokládala zřízení věcných břemen za záležitost běžného hospodaření. Uzavření dohody o vrácení daru pak nepřestavovalo převedení majetku na jiný subjekt, ale pouze jeho vrácení původnímu vlastníku poté, co došlo k porušení podmínek darování. Takovou obhajobu však soud považuje za zcela účelovou. K posouzení skutečného významu obou právních aktů, které představují dispozice s nemovitým majetkem monastýru v řádu desítek milionů Kč, přičemž vyžadují i provedení zápisu v katastru nemovitostí, není potřeba právního vzdělání, jejich podstata totiž musí být zřejmá i naprostému laikovi.
86. Ještě méně pak mohou tato tvrzení obstát v kontextu další části prezentované obhajoby, která spočívala v tom, že ona i svědek Y [redacted] v tu dobu čelili nepravdivým obviněním z morálních hříchů (svědek Y [redacted] i nepravdivým obviněním z trestné činnosti na Ukrajině), bála se, že bude z pozice matky představené odvolána a eparchie poté majetek monastýru prodá. V této souvislosti soud provedl celou řadu listinných důkazů, které vývoj sporu obžalované a

svědka Y [REDACTED] s P [REDACTED] eparchií dokumentují. Z těchto materiálů je evidentní, že obžalovaná již od konce července 2022 věděla o svém možném odvolání z funkce statutárního orgánu P [REDACTED] monastýru [REDACTED], jakož i o tom, že byl svědek Y [REDACTED] v monastýru zbaven funkce archimandrity. Zřízení smlouvy o věcném břemeni pro ni a svědka Y [REDACTED] přitom následuje bezprostředně poté, co se do Monastýru dostavil otec O [REDACTED] s pověřovací listinou jako nový archimandrita, který měl navíc dohlížet na hospodaření.

87. Ve své výpovědi sama obžalovaná dále popsala, jak jí dne 7. 9. 2022 svědek P [REDACTED] v telefonickém rozhovoru uskutečněném v přítomnosti svědkyně T [REDACTED] sděloval, že dne 14. 9. 2022 bude zbavena funkce a majetek prodán. Svědkyně T [REDACTED] tuto její výpověď potvrdila s tím, že si uvědomila, jak je situace vážná, takže právníci svazu připravili dokumenty, dne 12. 9. 2022 pak došlo k uzavření příslušné dohody. Svědek P [REDACTED] sice uvedl, že si na přesný obsah hovoru nevzpomíná, připustil ale, že s obžalovanou tehdy situaci v monastýru probírali, žádné konkrétní údaje k prodeji majetku monastýru jí však nesdělával, neboť ani on žádný konkrétní plán, který by se tohoto kroku týkal, neslyšel. V tomto směru pak soud vychází z komunikace členů eparchiální rady z období od 6. 9. 2022 do 7. 9. 2022 obsažené ve spise, kde zaznívá i zcela nekonkrétní návrh svědka T [REDACTED] ohledně darování předmětných nemovitostí nestátní a neziskové organizaci se zaměřením na sociální práci, v materiálech se rovněž objevuje návrh na úpravu již dříve přijatého bodu 17) usnesení ER ze dne 29. 7. 2022 tak, že obžalovaná by měla být suspendována nejpozději ke dni 14. 9. 2022. S ohledem na zjištěné dobré vztahy mezi obžalovanou a svědkem P [REDACTED], kteří se dlouhodobě znají, má soud za to, že jí tento svědek v telefonickém rozhovoru poskytl právě takovéto informace.
88. Obžalovaná a potažmo i svědkyně T [REDACTED] se jejího brzkého zbavení funkce statutárního orgánu v monastýru obávaly, takže následovaly příslušné právní kroky spočívající v převodu majetku na Svaz. Tvrzeň obava obžalované i svědkyně, aby eparchie nepřevedla nemovitosti na jiný subjekt, se přitom s přihlédnutím k textu dodatku k darovací smlouvě z roku 2013 jeví jako zcela zástupný problém, když právě takový krok by představoval porušení podmínek darovací smlouvy a Svazu umožňoval získat majetek zpět. Informace svědka P [REDACTED] přitom nebyly žádným oficiálním stanoviskem [REDACTED] církve a obžalovaná si je ani nijak neověřovala.
89. I z prezentované obhajoby obžalované, podpořené dalšími důkazy, je tedy naprosto zřejmé, že smyslem obou právních aktů (zřízení věcných břemen ze dne 2. 8. 2022 i dohody o vrácení daru ze dne 14. 9. 2022) bylo primárně to, aby obžalovaná a svědek Y [REDACTED] mohli v nemovitosti i nadále zůstat, ať už by jejich spor s církví dopadl jakkoliv. Uzavřením smlouvy o věcném břemeni pro ni a svědka Y [REDACTED] docílila toho, že oba získali v monastýru, odkud jim hrozilo, že jej budou muset opustit, bezplatné doživotní bydlení. Veškeré nemovitosti pak s vědomím, že jako statutární orgán vzápětí skončí, rychle převedla na [REDACTED] svaz [REDACTED], který zastupuje I [REDACTED] T [REDACTED], s níž má dobré vztahy. O svém záměru tyto právní akty uzavřít přitom v církvi nikoho neinformovala. S majetkem monastýru tedy zacházela jako se svým vlastním, obě smlouvy uzavřela s plným vědomím, že k tomu není bez souhlasu eparchiální rady oprávněna, naprosto svévolně a v rozporu s majetkovými zájmy předmětné instituce, přičemž si musela být vědoma, že uskutečňuje dispoziční s majetkem v řádu desítek milionů Kč, o který těmito právními kroky P [REDACTED] monastýr [REDACTED] připravuje a zároveň tím získává věcná práva k předmětným nemovitostem pro sebe a svědka Y [REDACTED].
90. Obžalovaná se dále hájila tvrzením, že jí šlo hlavně o to, aby byla v monastýru zachována duchovní činnost (stejně jako svědkyni T [REDACTED]). Povinností obžalované v pozici statutárního orgánu ovšem bylo hájit majetkové zájmy monastýru. Dokonce ani v situaci, kdy by

si myslela, že je pouze ona zárukou zachování duchovní činnosti monastýru, neměla právo takto postupovat. Zdejšímu soudu nepřísluší řešit jakékoli interní spory obžalované s vedením P [redacted] eparchie, nicméně ani přesvědčení obžalované o její nevině ve vztahu k obvinění z morálních hříchů a pocit, že je z funkce odvolávána neoprávněně, nemůže z hlediska světského práva obhájit její kroky spočívající v uzavření předmětných právních aktů.

91. Presentovaná obhajoba pak nemůže obstát ani v tom směru, že se církevní předpisy údajně nedodržovaly a svévolně vykládaly i v jiných záležitostech. Soud zde posuzuje pouze tento konkrétní případ, ani případná pochybení ze strany jiných statutárních orgánů církve nemohou vést k exkupaci obžalované v řešené věci. Na základě dokumentů, které byly v této souvislosti předloženy, je však možno konstatovat, že se jednalo o situace svou povahou poněkud odlišné (viz odst. 74 rozsudku).
92. Fakt, že obžalovaná tímto svým jednáním způsobila P [redacted] monastýru [redacted] škodu minimálně ve výši 73 000 000, přičemž hodnota zřízených věcných břemen činí minimálně 54 000 000 Kč, jednoznačně vyplývá ze znaleckého posudku Ing. M [redacted], který před soudem podrobně rozvedl metody, na jejichž základě ke svému závěru dospěl. V kontextu řečeného (blíže viz odst. 39 rozsudku) je přitom třeba stanovenou výši škody pokládat za zcela minimální.
93. Takto provedené dokazování pak soud neshledal potřebným jakkoli doplňovat, a to ani o výsledcích dalších svědků z řad věřících, kteří do objektu docházejí, konkrétně manželů B [redacted] a Č [redacted] (jak navrhovala obhajoba), neboť má za to, že veškeré podstatné údaje, které by tyto osoby mohly soudu poskytnout, již sdělil svědek S [redacted]. Stejně tak nepovažoval za potřebné provádět důkaz přehráním CD s reportáží [redacted] cz ze dne [redacted] (č. l. 1144), kdy v tomto ohledu jsou zcela postačující údaje zjištěné z listin na č. l. 1165-1167 (viz odst. 80 rozsudku). Jako pro hodnocení podstaty věci nevýznamný shledal též zvukový záznam telefonátu mezi obžalovanou a svědkem P [redacted] (v ukrajinštině), ve kterém řeší jejich výpovědi na Policii ČR (č. l. 202-203), takže ani tento důkaz (původně navržený v obžalobě) proveden nebyl.
94. **Jednání obžalované soud právně kvalifikoval** jako zločin zpronevěry podle § 206 odstavce 1, 5 písmena a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025, když v postavení matky představené jako I [redacted] V [redacted] a zároveň v postavení statutárního orgánu právnické osoby P [redacted] monastýr [redacted], IČO: [redacted], se sídlem [redacted] (dále jen „monastýr“), s oprávněním nakládat s cizí věcí, která jí byla na základě jejího postavení svěřena, konkrétně s níže popsaným majetkem monastýru, a to výhradně se souhlasem vlastního výkonného orgánu monastýru a následným schválením eparchiální rady P [redacted] eparchie, IČO: [redacted], se sídlem [redacted], nejprve úmyslně nad rámec svého oprávnění, tedy bez souhlasu schválení eparchiální rady P [redacted] eparchie, v rozporu s vnitřními církevními předpisy a se stanovami monastýru, využila skutečnosti, že ve výpisu Rejstříku evidovaných právnických osob Ministerstva kultury je k monastýru uvedeno, že jej zastupuje a jedná jeho jménem matka představená, uzavřela dne 2. 8. 2022 formou notářského zápisu sepsaného Mgr. I [redacted] S [redacted], notářkou v [redacted], Smlouvu o zřízení služebnosti - věcných břemen k doživotnímu bezplatnému užívání všech nemovitostí blíže popsaných ve výroku tohoto rozsudku ve prospěch své osoby a duchovního otce monastýru Y [redacted] Y [redacted], nar. [redacted] (otce M [redacted]), přičemž tímto jednáním snížila hodnotu nemovitostí evidovaných na LV č. [redacted] pro k. ú. [redacted], obec [redacted], zapsané v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted], o částku 54 000 000 Kč, následně dne 12. 9. 2022, s vědomím, že bude dne 14. 9. 2022 odvolána z funkce matky představené P [redacted] monastýru [redacted], uzavřela úmyslně nad rámec svého postavení a s tím souvisejícího

oprávnění, Dohodu o vrácení daru s [redacted] svazem [redacted]
[redacted], IČO: [redacted], se sídlem [redacted]
[redacted], zastoupeného statutárním orgánem [redacted] T [redacted], nar. [redacted], tedy
předmětnou dohodu uzavřela opět bez souhlasu eparchiální rady P [redacted] eparchie, v
rozporu s vnitřními církevními předpisy a se stanovami monastýru, čímž došlo ve prospěch
[redacted] svazu [redacted] s
právními účinky vkladu k okamžiku 12. 9. 2022, k převodu nemovitostí blíže popsanych shora ve
výroku rozsudku, vše evidované na LV č. [redacted] pro k. ú. [redacted], obec [redacted],
zapsané v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální
pracoviště [redacted], obžalovaná přitom jako matka představená v obou případech vědomě a
opakovaně jednala v rozporu s podmínkami Ústavy [redacted] církve v českých zemích a na
Slovensku, schválené [redacted] sněmem [redacted] církve v českých zemích a na Slovensku, konaným
ve dnech [redacted] ve [redacted], včetně prováděcích předpisů, jež jsou součástí této Ústavy,
konkrétně s čl. 20 odst. 3 – Hospodaření církve, a čl. VII – Zásady hospodaření Monastýru Stanov
P [redacted] monastýru [redacted], ze dne 3. 3. 2014, a dále v rozporu s § 152
odst. 1 občanského zákoníku ve spojení s § 159 odst. 1 občanského zákoníku (*Právník si
tvorí orgány o jednom členu (individuální) nebo o více členech (kolektivní). Kdo přijme funkci člena voleného orgánu,
zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná
nedbale, kdo není této péči řádného hospodáře schopen, ač to musí zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a
nevádí z toho pro sebe důsledky.*), když jednala v rozporu s obhajitelnými zájmy poškozeného
P [redacted] monastýru [redacted], jehož zřizovatelem je P [redacted]
eparchie, a způsobila tak P [redacted] monastýru [redacted] škodu v celkové výši
73 000 000 Kč – tedy přisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena, když s nemovitým majetkem
P [redacted] monastýru [redacted] nakládala jako se svým vlastním a na majetku
této instituce způsobila škodu velkého rozsahu.

95. Z hlediska subjektivní stránky se obžalovaná jednání dopustila v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděla, že svým jednáním spočívajícím ve zřízení předmětných věcných břemen a následném převedení výše konkretizovaného nemovitého majetku na Svaz způsobí P [redacted] monastýru [redacted] škodu velkého rozsahu a tohoto následku chtěla docílit (a to i za situace, pokud by svým počínáním primárně sledovala zajistit v monastýru pokračování duchovní činnosti). Subjektivní a objektivní stránka trestného činu tak byla naplněna.
96. Na daný případ byl dle § 2 odst. 1 trestního zákoníku aplikován trestní zákoník ve znění účinném do 31. 12. 2025, za jehož účinnosti byl řešený čin spáchán, neboť pozdější právní úprava není pro obžalovanou výhodnější.
97. **K osobním poměrům** obžalované bylo dále zjištěno, že v opisu rejstříku trestů (č. l. 1096, 1153) nemá žádný záznam a stejně tak tomu je i v případě opisu z evidence přestupků (č. l. 1098).
98. **Při rozhodování o druhu a výši trestu** obžalované H [redacted] přihlédl soud ke všem shora uvedeným skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti souzeného trestného činu, osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalované, jejího dosavadního způsobu života i možností její nápravy. V dané věci vzal v potaz celkový způsob provedení činu, přičemž negativně zohlednil především výši vzniklé škody, která několikanásobně překročila spodní hranici kvalifikačního vymezení škody velkého rozsahu (částku 10 000 000 Kč přesáhla o více než 63 milionů Kč). Na druhé straně jako výraznou polehčující okolnost hodnotil především fakt, že obžalovaná je osobou dosud bezúhonnou, v minulosti nebyla řešena pro tento ani žádný jiný typ kriminality, přičemž v tomto ohledu vzal v potaz i fakt, že se svůj život pokusila zasvětit ušlechtilému poslání. Byť je tedy samotné jednání i výše škody z hlediska společenské škodlivosti

v tomto případě vysoká, po zhodnocení všech aspektů dané věci dospěl soud k závěru, že obžalované postačí jako přiměřený uložit nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let, tedy ještě při spodní hranici zákonné trestní sazby, která dle § 206 odst. 5 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025 činí 5 až 10 let. Pro jeho výkon obžalovanou podle zásad uvedených v ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, přičemž takto uložený trest ještě dle § 73 odst. 1 trestního zákoníku doplnil o trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností, družstev a jiných právnických osob či jiné funkce, zaměstnání, povolání nebo jiné činnosti spojené s odpovědností za nakládání a správu nemovitého majetku, na dobu pěti let, když se trestného činu dopustila právě v souvislosti s touto činností a způsobila takto škodu velkého rozsahu.

99. Poškozený P [REDAKCE] monastýr sv. [REDAKCE] se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu škody za vyvedený majetek ve výši 73 000 000 Kč. Vzhledem k tomu, že v paralelně probíhajícím civilním řízení bylo zatím nepravomocným rozsudkem Okresního soudu v Berouně sp. zn. 12 C 151/2025 určeno, že vlastníkem nemovitostí uvedených ve výroku tohoto rozsudku je právě poškozený a současně rozhodnuto o neexistenci předmětných věcných břemen, která byla ve prospěch obžalované a svědka Y [REDAKCE] zřízena, soud (i s ohledem na ustanovení § 44 odst. 3 trestního řádu) poškozeného dle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Praha 11. května 2026

Mgr. Iva Říhová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Bláhová